

Fol. 3]

PROTOTVPI IN GRAICAM LINGVAM Grammatici CANONES.

¶ Nunc denuo summa breuitate, & claritate, exacte
tamen, in eorum gratiam, qui studijs alijs sunt occu-
pati, ac eorum, qui seridè gratari voluerint, miro or-
dine digesti, & exemplis vbiq; necessarijs illustrati,
queis Oratores simul, & Poeta enarrari queant.

in fine de purga.
A V T O R E

GONZALO CORREA
IGNIGO.

In inclutai Salmanticensis Academiai
gymnasio Graicarum litera-
rum doctore

3848

{ Κῦριε ἐλέησον,
Curie eléeson }
Dñe miserere. }

Cum Privilegio,
SALMANTICÆ.
Excudebat Petrus Lasso,
Anno. 1600.

castro. 7. 81. 24

Emmiendas

Corras emmiendas demas de las que trae impressas al fin esta correcto este arte Griego conforme a su original de mano por donde se mando imprimir.

6. 2.	7. ἵδιον	ἵδιον
9. 1. 2.	2. infinitiū	infinitum
	8. pluquam	plusquam.
12. 2.	4. consana	consona
17. 2.	10. nullus à	nullus. A

En Madrid a .xvi. de deziembre de .M.DC. años.

Iuan Vazquez del Marmol.

fol. 5. pag. 2. lin. 20. lege, *Vitima existit e lōga accentus nequit esse in antepenultima, quare in declinatione migrat ad penultimā, sed α, ο, ι, nulla adiecta cōsona sunt breues quoad accētū.*

23. 2. 25. adde τέτρω, post χρεῖστω.

28. 2. 14. lege honoreris: non honereris.

33. 2. 12. adde ἡυβροτον, peccaui. 37. 1. 6. leg.

Poetas, quorum lic. 38. 2. 8. post Iliad. 1. adde

Infinitum pro Imperatiuo videtur poni eclipsi

Perfecti Medii ἀνωγα, iubeo, iussi.

TASSA

Vista por los señores del conseje de su magestad esta arte Griega impressa tafavon cada pliego della à medio Real, diò fec dello su secretario Xpōnal Nuñez de Leon.

Appr

Approbatio.

LEgi qua potui diligētia hos prototy pos
& Grammaticos Canones in Græcam
lingam. in quibus nihil deprehendi fidei ad-
uersum, aut eius pietati: quin potius mirum
docendi modum simul cum summa breuita-
te, & claritate coniunctū, quare opus dignū
prelo mihi visum est. in nostro monasterio
sanctissimæ Trinitatis, die 25. mensis Maij,
Anno. 1600.

F. Didacus de Auila.

Summa del Priuilegio.

COnzede su Magestad el Rey don Filipe. III. nue-
stro señor, por su Priuilegio dado en Auila, à 18.
de Junio de 1600. Años, al Br. Gōzalo Correa Iñigo Ca-
thedratico de Griego en la Vniuersidad de Salamanca,
para que pueda imprimir vna grammatica Griega, q̃
llama Prototupi Canones. y que sin su lizenzia ningun-
no lo pueda imprimir, so las penas en el contenidas.

A 2

Optimæ

OPTIMÆ INDOLIS AC
spei puero D. Martino D. Martini
Abarca de Bolea & Castro Viceco-
mitis de Clamos, Baronis de Sieta-
mo, de Quarte, Caderete, & cate-
ris domini, primigenio filio Gonza-
lus correa & Igñigus. S. P. D.



VVM in me ipso dum Dialecticæ, &
Philosophiæ, Theologiæque diuina incumbe-
rem, Græcæ linguæ notitiam in primis ne-
cessariam omnibus eis esse experirer, qui
in his, & reliquis disciplinis cum laude
& fructu versari cuperent, quod Latina sine Græca rē
esse intelligi, & explicari nequeat, quam de ea antea
habebam illustriorem, ut redderem, & simul iuuarem
alios (prospiciebam namque docenda huius linguæ pro-
uinciam subeundam mihi) in insigne huius florentissi-
mæ Salmanticensis Academiæ Trilingue Collegium
ascitus, patrui tuo illustriss. D. Luisio Abarca de Bolea
iterum eiusdem Academiæ rectore dignissimo, qui ater-
nus desideratus iam est designatus tertio, præcepta, qua-
tum ex Grammaticis, tum librorum aliquali obserua-
tione ad hanc rem maximè conducere vsu deprehendi,
in artis formam digessi. Quoniam alias, non quod auto-
rum gloriæ quidquam delibatum velim, aut breuissi-
mas, quæ cupidum ad finem perducere Filelena non va-
lerent,

3
lerent, aut prolixas nimis offenderam, ex quibus sine
magno labore, et temporis dispendio fructus capi non po-
terat. Quæ cum meditarer ita commodè omnia concin-
nare studui, ut nihil superesset, aut deficeret, quod ad
exactam linguæ huius cognitionem pertineret adipis-
cendam, & ut illis compendiosa esset ars nostra, quæ
gravioribus studiis intenti, mitioribus minus vacant,
iisque latissima haberetur, qui scrio græcari vellent
impense curavi. Eam tandem, qualiscunque sit cum
primum in meorum auditorum usum tuis mandare
decrevissem, te, iucundissimè puer, ingenij quo polles
acumine, Latinam linguam intra curriculum vnius
anni, me præceptore, iam didicisse contigit oportune-
cui, ut moris est, ad Græcam, artesque ingenuas ma-
turanti dicarem, qua progressus in illis redderes fæli-
ciores, & ipsa tuo nomine in lucem prodiret ornatior.
Cui melius offerri debebat, quàm puero pueris insti-
tuendis elaboratum opus tibi præsertim, qui optimæ
indolis, & generis præstantia potes illam in æternum
commendare. inuat etiam nihil rectius facere potuisse,
quàm si discipulus ipse puerili facilitate digestam nepo-
ti dicasssem puero, aut potius reddidisssem ampliore,
quam noster antea magister F. S. Brocensis altiori,
stylo patruo dicarat tuo insigni viro. Is præterea meus
erga te incredibilis est amor, ea erga patruum pietas, ut
si alia deessent causa adhuc & maiora tibi consecran-
da sufficeret, accipe igitur ingeniose puer, & me inter-
pretem, & autorem dilige.

Vale.

A 3

Lectori

LECTORI ADMONITIO.

DEclarandæ Grammaticæ studio, in
 duas illam diuisi partes: in priori
 παραδείγματα. i. regulas cum exem-
 plis, quæ memoriæ mandari de-
 bent, breui trado: in altera de omnibus,
 quæ ad exactiorem eius notitiam pertinent
 assequendam, rationem reddo. M. nostri F.
 Sanctij Broc. cuius artem explicare, & exem-
 plis illustrare sum aggressus, declinandi ratio-
 nem, & coniugationis formam, vt faciliore,
 parùm inuersam elegi. Exacti, & Esomeni no-
 mina pro Aor. proto, & Fut. secundo, vt com-
 modiora retinui. Ablatiuum Graicos habere
 confirmo: præpositione præuia dignoscitur:
 præpositiones illi iunguntur, quas falso docēt
 iungi datiuo. Contractionem in datiuo sing.
 ex ει, οι, nullam censeo faciendam, semper
 dissongi sunt. τό χάος verborum in μι, φωτί πολ-
 λή μένει διαλαμπέμενον. τό Dialectorum ἀπέρτατον
 alijs ῥήμασιν finibus exiguis nobis continetur.
 Lenem spiritum, & Accentum grauem, vt
 inuiles exterminauī. Tres literas addidi vo-
 cales, quæ ad ipsarum quantitatem declaran-
 dam, & quosdam numeros notandos vide-
 bantur deesse. Alia præterea inuerti, aut omi-
 si

si inutilia, & Isocratis sententia innixus nouū
 docendi sum ordinē sequutus, ἀλλωστ' επειδή
 καὶ τὰς ἐπιστήπας ὁρῶμεν γενομένας, καὶ τῶν τεχνῶν,
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, & διὰ τὸς ἐμμένοντάς τοις
 καθεστώσι, ἀλλὰ διὰ τὸς παγορθέντας, καὶ τολμῶντας
 αἰετὶ κατέντων μὴ καλῶς ἐχόντων, præsertim cū, &
 artes, & omnia cætera esse aucta videamus,
 non per eos, qui vñtata retinuerunt, sed eo-
 rum opera, qui correxerunt, locòque moue-
 re praua omnia non dubitarunt. ι, aut, υ, con-
 sonas non agnoscunt. nomina peregrina, quæ
 V, consonam habet, per β, scribunt, Βιργίλιϑ,
 neoterici per ς, pessime, Αιγινῶν, Auignon: re-
 ctius hæc, & similia litera proprii idiomatis
 scribentur, Βιργίλιϑ, Αιγινῶν, Λίνιος, Βαλλήης:
 aut saltem per, υ, vt Δαυιδ. In dissonis vtraq;
 litera, etiam latine, scribi & proferri debet,
 coilum, quairo, vt in coitus, laicus, aio, baiu-
 lo, maior, diei, omneis, queis, non, æ, œ, nec
 æ, œ: nedum, ι, aut, ε, pro, ει, vt in Darius, pla-
 tea, sed Dareius, plateia, Δαρείϑ, πλατεία, Pon-
 peius, Tarpeia. ϑ, &, ζ, indictionibus Grai-
 cis retineri vellem, Θomas, Xristus.

Compendia, quibus uti cogimur, usque dum in-
desuetudinem veniant.

[illegible]

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοστέσσαρα στοιχεῖα.

Ἄβροχίταν δὲ ὀφύλαξ, θηροζυγοκαὶ μέταπος.

Αἰβρόσ δι' ἐν προχοαῖς κύκλω † φθογγάζετο μύρμηξ.

Figur 2

Figura, valores, & nomina literarum.

Α	α	a	Αλφα	Alfa
Β	β	b	Βητα	Beta
Γ	γ	g	Γάμμα	Gamma
Δ	δ	d	Δέλτα	Delta
Ε	ε	e breue	Εΐλωρ	Epsilon
Ζ	ζ	z	Ζητα	Zeta
Η	η	clógum	Ητα	Eta
Θ	θ	th	Θητα	Theta
Ι	ι	i	Ιωτα	Iota semp vocale
Κ	κ	ck q	Κάππα	Cappa
Λ	λ	l	Λάμβδα	Lambda
Μ	μ	m	Μυ	Mu
Ν	ν	n	Νυ	Nu
Ξ	ξ	x	Ξι	Xi
Ο	ο	o breue	Ομικρόν	O micrō
Π	π	p	Πι	Pi
Ρ	ρ	r	Ρω	Rho vel Ro
Σ	σ	s	Σιγμα	Sigma
Τ	τ	t	Ταυ	Tau
Υ	υ	u cōe	Υ κοινόν	V coinō
Φ	φ	f ph	Φι	Fi
Χ	χ	ch	Χι	Chi
Ψ	ψ	ps	Ψι	Psi
Ω	ω	o magnū	Ω μέγα	O mega

He literę ubiq; sonāt, vt initio suorū nominū

A 5

Literę

Pars prima

Literæ Græcæ sunt. 24. quæ diuiduntur in septē vocales, octo semiuocales, nouē mutas: longæ sūt, *η, ω.* duplices, *ξ, ξ, λ.* lenes, *π, κ, τ.* breues, *ε, ο.* liquæ, *λ, μ, ν, ρ.* mediæ, *β, γ, δ.* cōnes, *α, ι, υ.* & sui iuris, *σ.* aspiratæ, *φ, χ, θ.*

Spiritus crassus, nota spirandi, vt *h*, est latinum, *c*, minutum ponitur supra vocales initiatiuas tantum *ἐλένη*, *H*-lena. Spiritus lenis, nota non spirandi, similis commati est: itidē supra vocales initio scribunt non aspiradas, *ἐγώ*, ego. Apostrofus etiam eiusdem est figuræ, & ponitur loco vocalis reiectæ è fine dictionis. quod fit, si dictio, quæ sequitur à vocali incipiat, *πάντ' ἐκείνα*, pro *πάντα ἐκείνα*. tunc lenes ante vocalem, quæ spiritum habet densum mutantur in suas densas, *ἐφ' ἡμῖν*, pro *ἐπι ἡμῖν*: *νόχ' ὄλην*, pro *νόχτα ὄλην*. Accētum dictionibus scribunt virgula recta, vel circumflexa *ᾶ, ᾷ*; illam, si vergit in finem acutum, si retro grauem, hanc circumflexum appellant. Vltima existente longa accentus nequit esse in antepenultima, sed *αι, οι*, finales habentur breues quoad accentum.

Partes orationis octo sunt Articulus, Nomen, verbum, Præpositio, Adæcibium, Coniunctio, interiectio, Pronomen. Numeri sunt

tres

tres Singularis, Dualis, Pluralis. Casus sex latinorum: Ablatiuus similis semper datiuo: vocatiuus nominatiuo sine articulo, sed vox, ω, vocatiuo est familiaris. Genera sunt tria Masculinum, Fœmininum, Neutrum, quæ declarant Articuli nominibus præpositi.

ARTICULI QUI nominibus præponuntur.

NG D A NG NG D A

m. s. 'ο, τῷ, τῷ, τῷ. D. τῶ, τῶν. P. 'οι, τῶν, τοῖς, τῶς.

f. s. 'η, τῆς, τῆς, τῆς. D. τῆς, τῶν. P. 'αι, τῶν, ταῖς, τῶς.

N. s. τό, τῷ, τῷ, τό. D. τῶ, τῶν. P. τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Declinatio nominum est duplex, par, aut crescens, ut τύπος, τύπος, ῥήτωρ, ῥήτωρ.

DECLINATIO PARIVM.

Nomina in οο, sunt masculina, vel fœminina, & sequuntur articulos masculinos, mittuntque sæpius vocatiuum in ε.

'ο λόγος τῷ λόγῳ τῷ λόγῳ τὸν λόγον ὦ λόγε, D. τῶ λόγῳ

τοῖς λόγοις, P. εἰ λόγοι τῶν λόγων τοῖς λόγοις τῶς λό-

γῶς ὦ λόγοι. τῶ, dualis deseruit nominatiuo, &

accusatiuo, τοῖς, genitiuo, & datiuo. sic τῆς,

ταῖς, in fœminino. ἡ ῥήτωρ τῆς ῥή-

τωρ τῆς ῥήτωρ ὦ ῥήτωρ. D. τῆς ῥήτωρ ταῖς ῥήτωρ.

P.

Pars prima

Ρ. αἱ ῥόδοι τῶν ῥόδων ταῖς ῥόδοις τὰς ῥόδους ὡς ῥόδοι.

Nomina in, η, sunt fœminina, & sequuntur Articulos fœmininos, & nomina in α, quæ servant α, in accusatio, & pura vel in εα, in toto singulari. Pura vocalis est, quam alia præcedit.

ἡ δίκη τῆς δίκης τῇ δίκῃ τῶν δίκων ὡς δίκῃ. D. τὰ δίκαι
ταῖν δίκων. Ρ. αἱ δίκαι τῶν δικῶν ταῖς δίκαις τὰς
δίκαις ὡς δίκαι.

ἡ μῦσα τῆς μύσης τῇ μύσῃ τὴν μύσαν ὡς μύσα, cæt.
ἡ σοφία τῆς σοφίας τῇ σοφίᾳ τὴν σοφίαν ὡς, ἰα, ἢ ιάρα.

Nomina in ις, sunt masculina, faciuntque genitiuum in ι, & in alijs sequuntur articulos fœmininos, in vocatio ο, amittunt. sic nomina in ας, quæ in datiuo, & accusatio servant α.

ὁ ἐρμῖς τῷ ἐρμὶ τῷ ἐρμὶ τὸν ἐρμῖν ὡς ἐρμῖ. D. τῷ, ᾧ.
ὁ μῖδας τῷ μίδι τῷ μίδα τὸν μίδα ὡς μίδα.

Nomina declinata per Articulos fœmininos circumflectunt ultimam genitiui pluralis.

Nomina in ον, sunt neutra, & sequuntur articulos neutros, habentque similes nominatiuum, accus. & vocat. & in plurali in α, semper, etiam crescentia.

τὸ ἐργον τῷ ἐργῷ τῷ ἐργῷ τὸ ἐργον ὡς ἐργον. D. τῷ ἐρ-
γω

ἔγω τοῖς ἔργοις. Ρ. τὰ ἔργα τῇ ἔργῳ τοῖς ἔργοις τὰ ἔργα ὡς ἔργα.

Nomina in ὦσ, & ὠν, sunt Attica, declinanturque per ὦ, addita consona Articuli &, ι, subscripta, ὁ κἄλως τῷ κἄλῳ τῷ κἄλῳ τῇ κἄλῳ ὦ κἄλως, D. τῷ κἄλῳ τῇ κἄλῳ, Ρ. οἱ κἄλῳ τῇ κἄλῳ τοῖς κἄλῳ τῷ κἄλῳ, ὦ κἄλῳ. ἡ γὰλως τῇ γὰλῳ. τὸ κατὰ γῆν, τὰ κατὰ γῆν. hic est ὦ, quoad accentum breue & in obliquis crescentium Atticis per ὠσ, ἡ πόλις τῇ πόλει, τῇ πόλει.

¶ Declinatio crescentium.

+ Nomina crescentia cuiuscunque generis, & terminationis mittunt obliquos sing. per ὠσ, ι, α, D. ε, οἱ. Ρ. ες, ὠν, σι, ας.

ὁ νέστορ τῷ νέστορι τῇ νέστορι ὦ νέστορ, D. τῷ νέστορι τοῖν νέστορι. Ρ. οἱ νέστορες τῇ νέστορι, τοῖς νέστορι τῷ νέστορι ὦ νέστορι. ἡ δαμάρις τῇ δαμάρι. τὸ νέκταρ τῷ νέκταρι τὰ νέκταρα.

Nomina in ιος, & υος, declinata per ὠσ, plurimum mittunt accusatiuum per ιν, & υν, æqualem recto, μῆνις, ιος, νι, νι, πίτις, υος, υι, πίτιν.

Ex ις, υς, & dissonis perit ς, in vocatiuo, ὁ Πάρις, ἰππείης, παῖς, ὦ Πάρι, ἰππῆν, παῖ.

In datiuo plurali eliduntur τ, θ, ῥ, recepi æ in genitiuo, & μ, πένις, ἡτος, ἡσι, Πάρις, ἰδός, ἰσι, ὄρνις ἰδος,

Pars prima

ἰος, ἰοι, τιτὰρ, ἄνος, ἄσι. Finita in ξ, Ϛ, & ϛ, difthongo precedēte accipiūt super recto, ι, ut formēt hūc casum, κόραξ, ακιος, αξι, ἀρα Ϛ, αβος, α Ϛι, Ορφέις εος, εἰσι. variata per εντ ϙ, faciunt ειοι, per οντ ϙ ροι, ἡθεῖς, ἡθέντ ϙ, ἡθεῖσι, γέρωμ, γέροντ ϙ, γέρωσι.

Terminationes vnde obliqui puri, quorum quidā contrahunt duas syllabas in vnam.

εως, εος, ὁ φινέως, νέος, Atticè έως, Ionice εϙ.

ςως, υος, ι.εϙ, ὁ τίφως, φυϙ, πολυς, λέϙ. (hūtur

ϙυ, υος, ι.εϙ, neu. γόνυ, νυϙ, ἄςϙ, τεος, nō cōtra

ςις, ιος, ι.εϙ, ὁ ὀφίς, ὀφιος, εϙ, Att. εως, ὀφέως

ςι ιος, ι.εϙ, neu. τὸ σῖν ηπι, ἡπιϙ, ἡπεϙ. At, εως.

ςις, εϙ, ὁ ἄρης, ἄρεϙ, ὁ χῆ ἡ ατηρής, ατηρέϙ.

ςες, εϙ, neu. ἅ cōibus in ις, τὸ, ατηρές, εϙ.

ος, εϙ, neu. τὸ ὄρεϙ, ὄρεος, τὸ ἐλεϙ, ἐλέεϙ, ἐλέος.

De contractione.

Nominatiui, & accus. plu. in declinatis per εος, contrahunt finales εες, εας, ad ες: in declinatis per υος, υες, υας, ad ις: in declinatis per ιος, ιες, ιας, ad ις. in his etiam datiuus sing. ιι, & rectus plur. in neutris ια, ad, ι. εα, semper & in neutris contrahunt ad ιι, nisi à finitis in ις: similiter εε, dualis, nisi à finitis in ις.

ὁ πηλέες τῶ πηλέεϙ ὅδ πηλεῖ τὸν πηλέα ὦ πηλέυ.

D. τῶ πηλέε, πηλεῖ, τοῖν πηλέοιρ. P. οἱ πηλέες, λεῖος,

τῶν πηλέων τοῖς πηλεῦσι τὸς, πηλέας, λεῖς ὦ, ἔες, εἰς.

ὁ βό-

ὁ βότρυς τῶ βότρυ· θ' βότρυ τῶν βότρυ· ὦ βότρυ·
 D. τῶ βότρυ τοῖν βοτρυοῖν, οἱ βότρυες, ρις, τῶν βοτρυῶν
 τοῖς βότρυσι τὰς βότρυας, τρις, ὦ, υες, υς.

ἡ πόλις τῆς πόλι· θ' πόλι, πόλι, τῇ πόλιν ὦ πόλι·
 D. τῇ πόλει ταῖν πολίοιν. P. αἱ πόλιες, λισ, τῶν πολίων
 ταῖς πόλιν τὰς πόλιας, λισ, ὦ, ιες, ις.

τό σίνησι, ι· θ' ιι, σινῆσι, τό σινῆσι, ὦ, ι, D. ἡ σινε, ίοιν.
 P. τὰ σινῆσια, ἡ σιν, ίωρ, ισι, ἡ σινια, ἡ σιν, ὦ, ια, ι.

Nomina in *us*, contrahunt præterea genitiui finalem *e*·, ad *us*, & in genitiuis dualis, & plur. amittunt, *e*, sic neutra in *es*, *os*.

ὁ Σωκράτης τῷ Σωκράτε· θ' ἀτς τῷ Σωκράτει τὸν Σωκράτεια, ἄτη, ὦ Σώκρατες, D. τῷ Σωκράτεε, ἄτη, τοῖν Σωκρατέων, τοῖν, P. οἱ Σωκράτεες, ἀτεις, τῶν Σωκρατέων, ατῶν, τῶν τοῖς Σωκράτεσι τῶν Σωκράτεας, ἀτεις, ὦ, εες, ες.

ὁ κῆ ἀτελής, καὶ τό ἀτελές τῷ ἀτελέ· θ' ἀτελεῖ, τό, λές, ὦ, ές, D. λέε, λῆ, λέοιν, λῶρ, P. λέα, λῆ, λέωρ, λῶν, λέοι, λέα, ἡ. sic τό τέλος τῷ τέλει, τέλει.

Neutra in *as*, declinantur per *atos*, τό σέλας, σέλατος: Ionice per *a*·, σέλαος. vnde Atti. contracta ad *ω, α*, hoc modo. i, subscribitur in dativo sing. & in genitiuo duali.

τό σέλας τῷ σέλαος, σέλω, θ' σέλα, σέλα, τό σέλας, ὦ, ας, D. τῷ σέλαε, λα, τοῖν σελάοιν, λῶρ. P. τὰ σέλαα, σέλα, τῶν σελάων, λῶν, τοῖς σελάοι τὰ σέλαα, λα, ὦ, λαα, α.

Fæmi-

Fœminina in $\acute{\omega}$, crescunt in singulari, & contrahunt $\acute{\epsilon}\sigma$, genitiui ad $\acute{\epsilon}\varsigma$, accusatiui $\acute{\epsilon}\alpha$, ad $\acute{\omega}$, vocatiuum similem habent datiuo, sic $\eta\acute{\omega}\varsigma$, $\alpha\acute{\omega}\delta\acute{\omega}\varsigma$, in duali, & plurali declinari docent per articulos masculinos.

$\eta\delta\iota\delta\acute{\omega}$ τῆς $\delta\iota\delta\acute{\omega}\varsigma$, $\delta\iota\acute{\epsilon}\varsigma$, τῇ $\delta\iota\delta\acute{\omega}\tau\iota$ τῇ $\delta\iota\delta\acute{\omega}\tau\alpha$, $\delta\iota\acute{\omega}$, $\acute{\omega}\delta\iota\delta\acute{\omega}\tau\iota$.

¶ De verborum coniugatione.

Prima tempora sunt indicatiua: secundum præsens, & quæ eius formam sequuntur subiunctiua: secundum infectum, & cætera optatiua. Personæ in vnoquoque numero sunt tres: prima dualis solum inuenitur in temporibus, quorum prima pluralis desinit in $\theta\alpha$, formata ab illa α , in $\sigma\upsilon$: secunda vbique à secunda plurali ϵ , in $\sigma\upsilon$: tertia huic est similis, nisi in infecto, & plusq. Exacto, & Aoristo indicatiuis, & in optatiuis, in quibus formatur in $\eta\upsilon$, in imperatiuis in $\alpha\upsilon$.

¶ Vox actiua.

$\epsilon\upsilon\epsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\chi\acute{\omicron}\nu\theta$, Præsens tempus.

$\xi\tau\acute{\iota}\omega$ τίς τίς. P. τίς μὲν τίετε τίσι, honoro.
 $\xi\tau\acute{\iota}\omega$ τίς τῇ. τίς μὲν τίετε τίσι, honorem.

$\pi\alpha\sigma\chi\alpha\lambda\acute{\iota}\kappa\acute{\omicron}\varsigma$, Imperfectum.

$\xi\tau\acute{\iota}\sigma\upsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\iota\varsigma$ $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon$. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\sigma\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\epsilon\tau\acute{\epsilon}$ $\acute{\epsilon}\lambda\iota\upsilon$, honorabam.
 $\xi\tau\acute{\iota}\sigma\mu\iota$ τίς τίς τίς. τίς μὲν τίετε τίς, honoratē.

προσ

προσκαίτικός, Imperatiuū, τίε τίετω. P. τίετε τίε-
τωσαν, honora. απαρέμφατος, Infinitiuū, τιεν,
honorare. Μετοχή, participiū, ὁ τίων τῶ τίοντος,
ἡ τίουσα ἡ τιούσα, τό τιον τῶ τιόντῃ, honorans.

πῶς κείμενος, P. perfectum, i. adiacens.

{ τέτικα τέτικας, κε. τετίκαμεν, ἴκατε ἴκασι, aui.
{ τετίκω, ἴκω, ἴκη. τετίκωμεν, ἴντε, ἴκωσι, uerim.
πῶς ὡς τελικός, pluquam perfectum.

{ ετέτικην, ἴκει, ἴκει. ἴκειμεν, ἴκετε, ἴκισα, ueram.
{ τετίκομι, ἴκοις, ἴκοι. ἴκομεν, κοίτε, κοίσι, uissem.
P. Imp. τέτικε τελικέτω. τετίκετε, κέτωσαν, nora.
A. inf. τελικέναι, gauisse. Me. Par. ὁ τελικῶς, κός,
ἡ τελικῶσα, τελικῶσας, τό τελικός, τῇ, qui norauit.

μέλλων, futurum, alijs primum.

{ τίσω τίσεις τίσει. τίσωμεν τίσετε τίσεσι, abo.
{ τίσομι τίσοις, ἴσοι. ὀσομεν, σοίτε, σοίσι, gauero.
A. in. τίσειν, iurū. P. ὁ τίσωρ, ἡ τίσωσα, τό τίσωρ, rus.
πῶς κείμενος, Exactum, alijs Aor. Pri.

{ έτίσα έτίσας έλισε. έτίσαμεν, ἴσατε, έλισα, aui.
{ τίσω τίσης τίση. τίσωμεν τίσητε τίσωσι, uero.
{ τίσομι, ἴσω, ἴσαι. τίσομεν, ἴσατε, ἴσαι, crim.
P. im. τίσωρ ἴσάτω. τίσατε, ἄτωσαν, ga. in. τίσαι,
uisse. P. ὁ τίσας, σάντες, ἡ τίσασα τίσασα, τό τίσαρ,
αυτός, qui honorauit: figuratiuā habet futuri.

Εσόμενος, alijs Fut. secundum.

(ἡ) ἡ τίς τίς. τίσωμεν τίσητε τίσει. honorabo.

B

τιοῖμι

Pars prima

(τιῶν τῶν τῶν. τῶν τῶν τῶν, rauerō:
inf. τιῶν, turū. P. τιῶν τιῶν, τιῶν, ης, τιῶν, εἶντος,
turus. hui9 pēult. et figuratiuā habet Aoristus.

Adgis ⊕, Indefinitū, aliis Aor. secūdus.

ἔτιον, ἔς, ε. ἰοῦ, τε, ον, honoravi.
 τιῶ, ἡς, ἡ. ὡῦ, ἡτε, ὡσι, norauerim.
 τίοιμι, οἰς, οἰ. οἰῦ, ὅτε, οἰον, orauerim.
 im.τιέ, (τω.ετέ, @ν, nora.in.τιέν, norauisse.
 P.τιῶν, ὄντ@, τιῶα, ἡς, τίον, ος, qui honorauit.

von Pafsiua.

Pr. { τίνομαι τὴν τίεσθαι. τίμεθα, τίεςδε τίονται.
τίνομαι τὴν τίνεσθαι. τίμεθα τίςδε τίνονται.

Im. { ΕΤΙΘΑΝ ΕΤΙΣ ΕΤΙΘΟ. ΘΙΜΕΘΑ, ΙΕΘΕ, ΕΤΙΘΕ.
ΤΙΘΙΜΑΝ ΤΙΘΙΟ ΤΙΘΙΕ. ΤΙΘΙΜΕΘΑ ΤΙΘΙΕΘΕ ΤΙΘΙΕ.

Im. τίς τίςδω. τίςδε τίςδω(αν. infin. τίςθα).

Par. ὅτι ἄλλοι, μὲν, ἡτιοῦσιν, καὶ, τὸ τίονμα, ε.

Perf. τέτιμαι τέτισαι, ἐτίηαι. ἡμεθα, ἐτίσθε, ἠτίαι.

Plus: ἐπετίμην ἐπέτιο, ἐτίβ. ἰμεθα, ἐτιοδε, ιβ.

Im. Tēlio, 'idw. Tēliw, 'idw Gen. inf. tet/idi.

• Par. ἡλιμὲν, ἡλιμὲν, ἡλιμὲν: secundis carent.

Fu. { *ἡθισομαι, θισση, ησεται, ησμεθα, ησεδε, οὔται.*
 { *ἡθισομαι, θισση, ησεται, ησμεθα, ησεδε, οὔται.*

Inf. ἡσυχάζει. Pat. ἡσυχάζουσιν, μέν, οὐ μένον.

[illegible]

Ex. > ἡδὴ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ὁμοιωθήσονται τῷ πατρί.

[illegible]

WJ CVT

imp.

Im. τίθῃτε τίθητω. τίθητε τίθητωσαν. inf. τίθῃναι.

Par. ὁ τιθεὶς, ἐπὶ, ἡ τιθεῖσα, θεῖς, τό τιθεῖν, ἐνθεῖ.

Es. { τίθωμαι τίθη, ἵσθαι. σόμεθα, ἵσθεδε, οἴσθαι.
 { τίθωμι, ἵσθαι, ἵσθαι. σόμεθα, ἵσθεδε, ἵσθαι.

Inf. τίθεσθαι. Par. τίθωμι, μέν, ὁμιον.

{ ἐτίμω ἐτίμω ἐτίμω. ἐτίμω ἐτίμω, ἵσθαι.

Aor. { τίω τίς τίς. τίωμι τίωμι τίωσι.

{ τίωμι τίωμι τίωμι. τίωμι τίωμι τίωμι.

Imp. τίθητε τίθητω. τίθητε τίθητωσαν. inf. τίθῃναι.

Par. τίθητε, τίθητε, τίθητε, τίθητε, ἐπὶ.

Μετ' ὀλίγου μέλλων, Paulo post Futurū, ὅ, præteritū
 ti augmentū, & futuri actiui figuratiuā habet.

{ τίθωμαι τίθη, ἵσθαι. σόμεθα, ἵσθεδε, οἴσθαι.

{ τίθωμι, ἵσθαι, ἵσθαι. σόμεθα, ἵσθεδε, ἵσθαι.

In. τίθεσθαι. Par. τίθωμι, μέν, ὁμιον.

Vox media actiue & pass. significationi cōis.

Presentia & imperfecta eadē sunt cū passiuis.

Per. { τίθη, ας, ε. αμν, ατε, ασι.

{ τίθη, κς, η. αμν, ηε, ασι.

Plus. { τίθη, ιας, ει. αμν, ειτε, ειαν.

{ τίθη, ιας, ιας. αμν, οίτε, οίαν.

Impera. τίθη, έτω. έτε, έτωσαν. inf. τίθῃναι.

Par. ὁ τίθη, ὅτι, ἡ τίθη, υας, τό τίθη, ὅ.

Fut. { τίθωμαι τίθη, έται. ὅμεθα, ἵσθεδε, οἴσθαι.

{ τίθωμι, ἵσθαι, ἵσθαι. σόμεθα, ἵσθεδε, οἴσθαι.

inf. τίθεσθαι. par. τίθωμι, μέν, ὁμιον.

Pars prima

Ex. { Εἰσάμην, ἴσω, ἴσαβ. σάμεθα, ἴσαδε, ἴσανβ.
 τίσωμαι, τίση, ἴση. ὠμεθα, ἴσηδε, ἴσην.
 τίσάμην, ἴσαιο, ἴσαιβ. ἀίμεθα, ἴσαιδε, αἰνβ.
 Im. τίσαι, ἀδω. δε, β. In. τίσασαι. P. τίσάμηνος.

Εἰ. { τίσημαι, τίη, τίηται. ὠμεθα, τίηδε, τίην.
 ἰσάμην τίσιο, ὄιτο. ὀμεθα, ὀιδε, ὀινβ.
 In. τίησαι. P. τίημηνος, ἐνι, ὠμηνος.

Αο. { εἰσάμην ἐτίς, ἴετο. ὀμεθα, ἴεοδε, οἰνβ.
 τίσωμαι τίη, τίηται. ὠμεθα, ἴηδε, ἴην.
 τίσμιρ τίσις, τίσιβ. ὀμεθα, ἴοιδε, οἰνβ..
 Im. τίς, ἴσδω. ἴεδε, ἴσδωβ. In. τίέσαι. P. τίήμηνος.
 De temporum à themate, i. praesenti, formatione.

De prima syllaba, siue augmento.

In primo Imperfecto, Perfecto & cognatis, in Exacto primo & Aoristo, si verbum incipit à vocali, mutantur, α, ε, in η: ο, in ω, ἄρχω, ἤρχομαι, ἤρχα: ἐλπίζω, ἤλπιζον, ἤλπισα: ορύσσω, ὤρυσσον, ὤρυχα: & αι, in η: οι, in ω, μονοθῆγος: αὖ, in ην, αἰνέω, ἤνεον, ἤνεκα: οἰκίζω, ὠκίζον, ὠκισα: αὐγάζω, ἠύγαζον, ἠύγαχα. Reliquae vocales & dissongi non mutantur. Quando incipit à consonante accipit ε, in his temporibus, ζητέω, ἐζήτηον, ἐζήτηκα: ū est nplex, vel muta cum liquida repētur in Perfecto & cognatis super ε, & aliud ε, ante illam in primo Plusquā. nulla vero ex duabus

bus alijs nec duplex, λύω, ἔλυον, ἔλυκα, ἐλε-
λύκει: γράφω, ἔγραφον, γέγραφα, ἐγγράφειμ.
pro crasis repetuntur tenues, φλέγω, ἐφλε-
γον, πέφλεκα. ε, geminatur post, ε, ῥέω ῥέρον,
ῥέρηκα. Cōposita augentur post cōpositionem,
προσβλέπω, προσέβλεπον, προσβέβλεφα, & præ-
positio vocali præfixa suam ultimam amittit,
ἐπιβλέπω, ἐπέβλεπον: ἐπαίρω, ἐπῆρον, excipiun-
tur, πρό & περί.

¶ De penultima, τῷ Εσομένῃ, & Ρ. medijs.

ε, η, αι, penultima: presentis, ἐν τῷ Εσομένῃ
mutantur in α, τρέπω, τραπῶ, ἔτραπον, δέρω,
δαρῶ, ἔδαρον: λήβω, λαβῶ, ἔλαβον, τήκω, τακῶ, ἔτα-
κον: καίω, καῶ, ἔκαον, φαίνω, φανῶ, ἔφανον: ει, ευ,
amittunt ε, λείπω, λιπῶ, ἔλιπον, φεύγω, φυγῶ,
ἔφυγον. In præterito medio ε, mutatur in ο: ει,
in οι, λέγω, λέλογα: λείπω, ἔλειπα. Ex πῖ, λῖ,
servatur prior pro figurativa: altera ultra in-
fectum perit, τύπτω, τυπῶ, ἔτυπον, τέτυπα,
σάλλω, σαλῶ, ἔσαλον, ἔσολα: pro ξ, δι: pro σσ,
I. πῖ, γ, φράζω, φραδίῳ, ἐφραδον, πῶφραδα: πῶφρα-
σω, I. πῶφῶ, πῶφραγῶ, ἔπφραγον, πέπφραγα.

Præterea à verbis in λω, νω, ρω, in perfe-
cto, ε, ει, αι, mutantur in α, σάλλω, ἔσαλκα: σπεί-
ρω, ἔσπαρκα: σαίρω, σέσαρκα. In exacto α, fit η,
ψάλλω, ἔψηλα: αι, α, Attice η, μοιροῖθ. φαίνω,

Pars prima

ἔφανα, ἔφῃνα: εἶ, fit ei, δέρω, ἐδείρα: hic retinent, figurativam præsentis. In Esomeno ε, manet ἵαρε, σέλλω, σαλῶ, l. σελῶ: ei, fit α, aut amittit, ι, τεῖνω, τανῶ, l. τενῶ. In perfectio passivo manet α, penultimum actiui, & in Futuro, quod habent vsitatum, atque in exacto, πείρω, πέπαρκα, πέπαρμαι, πῆθόσμαι, ἐπάρθην. In P. medio αι, est η, monof. ει, ο, μαίνω, μέμνηται: κείρω, κέκορα.

De ultima præteriti & futuri cum figurativa.

Παρακείμενος fit in κα, μέλλω in σω. πλήθω, πέλῃκα, πλήσω: à verbis tamē in πω, βω, φω, πῶ, in φα, & ψω, οἴπω, οἴσῃφα, οἴψω: à verbis in κω, γω, χω, σσω, l. ῥω, in χα, & ξω, πλέκω, πέλῃκα, πλέξω. Attici pro σσ, vsurpant ῥ, ἀλλὰσσω, l. ἀλλὰῥω: (γλῶσσα, γλῶῥα) à verbis in λω, νω, ρω, μέλλω non est in vsu, sed pro illo ponitur ὁ ἐσόμενος.

Perfectum pass. futurum & exactum à verbis in πω, βω, φω, πῶ: κω, γω, χω, σσω, l. ῥω: λω, νω, ρω, habentur hoc modo.

τύπῶ, τέτυφα, τύψω.

Per. τέτυμαι τέτυφαι, υπῆαι. ὑμέθα, τέτυφθε.

Plus. ἐτέτυμην, ἐτυψο, υπῶ. ὑμέδα, ἐτυφδε.

Im. πέτυφε, ὑφθα. ὑφδε, ὑφθα. in. ἤετύφθα. P. τε

τυμμένθ, η, ορ. F. τυφθήσομαι, τυφθισοίμην. in.

τυφ-

τυφθήτεσθ. P. τυφθῆσθαι, η, ου. Ex. εἴφθην, τυφ
θῶ, τυφθείη. im. τυφθῆτι. in. τυφθῆναι. p. τυφθείς,
εἶσα, ἐν. λέγω, λέλεχα, λέξω.

per. λέλεχαμι λέλεξαι, εἴτε. ἐγχεδα, λέλεχθε.

Pl. ελελέχημι, ελέληξο, εἴτο. ἐγχεδα, ἐλεχθε.

im. λέλεξο, ἐχθω, σετ. in. λελέχθαι. p. λελεχμένος.

F. λεχθήσομαι. in. λεχθήσεσθαι. p. λεχθῆσθαι.

Ex. ελέχθην. im. λέχθῆτι. in. λεχθῆναι. p. λεχθείς.

φάγω, πέφαγκα, vel πέφανκα.

Per. πέφακαμι πέφανται, αἴτω. αἴμεδα, πέφανθε.

Plaf. επεφάγημι επέφαντο, αἴτο. αἴμεδα, ἐφαθε.

im. πέφαντο, ἀνθω, σετ. in. πεφάνθαι. p. πεφαμμένος.

F. φανθήσομαι. in. φανθήσεσθαι. p. φανθῆσθαι.

Ex. εφάνθην. im. φανθῆτι. in. φανθῆναι. p. φανθείς.

A verbis in τω, αω, δω, ζω, pro consonis τ, θ,
δ, ζ, quæ in actiuis fuerant amissæ, accipiūt σ,
ante proprias formas, μι, δῆτομαι, θην, per
omnes personas, & à puris aliquando, præci-
pue ijs, quæ penultimam habent breuem: sed
ubi cum alia concurreret perit.

φράζω, πέφρακα, φράσω.

Per. πέφρακαμι πέφραται, αςα. αςμεδα, πέφραθε.

Plaf. επεφράχημι επέφρατο, ατο. αςμεδα, ἐφραθε.

im. πέφρατο, αδω, σετ. in. πεφράθαι. p. πεφρασμένος.

fut. φραθήσομαι. in. φραθήσεσθαι. p. φραθῆσθαι.

Ex. εφράθην. im. φράθῆτι. in. φραθῆναι. p. φραθείς.

Perfecta & plusquãp. sunt cognata, quorum in voce passiva deest tertia plur. quoties ante $\mu\alpha\iota$, & $\mu\eta\mu$, est consona. Forma vel figura cuiusvis temporis est propria eius declinatio cum omnibus literis & sillabis, quas in verbo $\tau\acute{\iota}\omega$, per totam coniugationem inuenies post sillabam $\tau\iota$, quibus cognitis, facile ex ipso Demate formabis tempora omnia si loco formæ eius ω , subiicias, quã velis: & econuerso, proposito aliquo tempore, abiecta eius forma, & ω , Dematis accepta, figuratiuæ, penultimæ, ac augmenti non oblitus præsens statues suum, aut propius; sed adhibito lexico, verum Demata deprehendes. Figuratiua dicitur consona vel vocalis quæcunque præcedat formam. Tempora secunda, & tertia penultimam & figuratiuam, primi retinent, ideoque cognata appellantur; & quum primum perit, illa quoque pereunt. Terijs personis in ϵ , vel \omicron , & datiuis pluralibus additur ν , sequere vocali & Attice etiã sequere cõsonãte, $\epsilon\tau\epsilon\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ pro $\epsilon\tau\epsilon\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$.

¶ De contractis $\alpha\omega$, $\epsilon\omega$, $\omicron\omega$.

A verbis in $\alpha\omega$, contrahitur in præsentibus & infectis α , cum ϵ , vel ι , ad α , cum \omicron , vel ω , ad

ω, ad ω, ex difθongis ι, subscribitur, υ, perit.
 A verbis in έω, ε, perit ante longas cum ο, fit υ:
 duplex ει. A verbis in όω, ο, cum ω, ι. η, fit ω: du-
 plex, aut cum ε, fit υ, atq; in infinito, ι, difθόγι
 a misso: cum ει, ι. ι, fit οι: ante οι, υ, perit Ηαο, &
 finita in έω, υω, ύω, carēi Γοοm. Aor. & P. med.

γελάω γεγέλαα γελάσω, rideo.

Pr. { 1. γελάω, αῖ, αῖς, αῖ, αῖ. ἀομην, ᾠμην, ἀέτε, ᾄτε,
 ἀέσοι, ᾠσοι. 2. γελάω, ᾠ, ᾠς, ᾠς, ᾠ, ᾠ.
 γελάωμην, ᾠμην, ἀήτε, ᾄτε, ἀώσοι, ᾠσοι.

Im. { 1. ἐγέλαον, ἐλωρ, αες, ας, αε, α. ἀόμεν, ᾠμην,
 ἀέτε, ᾄτε, αον, ωρ. 2. γελάοιμι, ᾠμι, ἀοις,
 ᾠς, ἀοι, ᾠ. ἀοιμεν, ᾠμεν, ἀοιτε, ᾠτε, ἀοιερ, ᾠεν.

Im. γέλαε, λα, ἀέτω, ἄτω. ἀέτε, ᾄτε, ἀέτωαν, ἄ-
 τωαν. in. γελάειν, λᾶν. P. ὁ γελάων, ᾧν, ἀόντες, ᾧντες,
 ἡ γελάουσα, ᾧσα, ἀούσης, ᾧσης, τό γελάον, ᾧν.

¶ Vox passiva

Pr. { 1. γελάομαι, ᾠμαι, λᾶν, λᾶ, λᾶε, λᾶ.
 ἀόμεθα, ᾠμεθα, ἀέσθε, ᾄσθε, ἀόν, ᾧν.

Pr. { 2. γελάωμαι, ᾠμαι, λᾶν, λᾶ, λᾶν, λᾶ.
 ἀώμεθα, ᾠμεθα, ἀήσθε, ᾄσθε, ἀών, ᾧν.

Im. { 1. ἐγελαίμην, ᾠμην, λᾶν, λᾶ, λᾶε, ᾄ.
 ἀόμεθα, ᾠμεθα, ἀέσθε, ᾄσθε, ἀόντο, ᾧντο.

Im. { 2. γελαίμην, ᾠμην, ἀοιο, λᾶο, λαοί, ᾠτο.
 λαοίμεθα, ᾠμεθα, ἀοις, ᾄσθε, ἀοινο, ᾧντο.

Im. γελά, αῖ, ἀέδω, ἄδω. ἀέσθε, ᾄσθε, ἀέδωαν, ἄδωαν.

B 5

In.

Part prima

In. γελάειν, ἄδει. **p.** γελάω, ὦ, ὦ, ἀομένη, ἀομένη, ἀομένη, ἀομένη. **per.** γεγέλασμαι. **fut.** γελασθήσομαι. **Exa.** γεγάσμαι.

τελέω, τετέλεκα, τελέσω, **finio.**

Pr. { 1. τελέω, ὦ, εἰς, εἰς, εἰ, εἰ. ἐοῖμι, ὅμι, ἔετε, ἔετε, ἔεσι. 2. τελέω, ὦ, ἐκ, ἥ, ἐκ, ἥ. λέωμι, λῶμι, ἔντε, ἦτε, ἐνσι, ὦσι.

Im. { 1. ἐτέλεον, ἐν, ἐε, ἐε, ἐε. ἐομαι, ὅμαι, ἔετε, ἔετε, ἔεσι. 2. τετέλεον, ὅμαι, ἐομαι, ὅμαι, ἔετε, ἔεσι, ὅμαι, ὅμαι, ἔεσι, ὅμαι.

Im. τέλεε, ἐι, εἴτω, εἴτω. ἔετε, ἔετε, ἐτέλεον, ἐτέλεον.

Inf. τελέειν, εἶν. **part.** τελέων, λῶν, λέοντε, λῶντες, λέουσα, λῶσα, λέον, λῶν.

Vox Passiva.

Prx. { 1. τελέομαι, ὅμαι, ἐκ, ἥ, ἔεται, ἔεται. λέομαι, ὅμαι, ἔεται, ἔεται, ἐόνται, ἐόνται.

Prx. { 2. τελέομαι, ὅμαι, ἐκ, ἥ, ἔεται, ἔεται. λέομαι, ὅμαι, ἔεται, ἔεται, ἐόνται, ἐόνται.

Im. { 1. ἐτελέμην, ὅμαι, ἐκ, ὦ, ἐξο, εἴτο. ἐομαι, ὅμαι, ἐκ, ὦ, ἐξο, εἴτο.

Im. { 2. τετελέμην, ὅμαι, ἐομαι, ὅμαι, ἐκ, ὦ, ἐξο, εἴτο. ἐομαι, ὅμαι, ἐκ, ὦ, ἐξο, εἴτο.

Im. τελέω, ὦ, ἐκ, ἐκ, ἐκ. ἐκ, ἐκ, ἐκ, ἐκ, ἐκ, ἐκ. **inf.** τελέεσθαι, εἶσθαι. **part.** τετελέσθαι, ὅμαι, ἐομένη, ἐομένη, ἐομένη, ἐομένη. **per.** τετέλεσμαι. **fut.** τελεσθήσομαι. **exa.** τετελέσθαι.

ὁμῶ

ομῶω, ὠμονα, ομῶω, iuro.

Pr. { 1. ομῶω, ᾧ, οἷς, οἷς, οἷ, οἷ. ὀμεν, ὤμεν, ὀέτε;
 ἔτε, ὄωσι, ὤσι. 2. ομῶω, ᾧ, ὄης, ὄης, ὄη; ὄι.
 ὀμῶμεν, ὤμεν, ὀντε, ὤτε, ὄωσι, ὤσι.

Im. { 1. ὠμον, ὠν, οἷς, ὠς, οἷ, ὠ. ὀμον, ὤμεν, ὀέτε;
 ἔτε, ὀον, ὠν. 2. ομῶμι, ὀμι, ὀοις, ὀίς,
 ὀοι, ὀι. ὀοίμ, ὀίμ, ὀοίτε, ὀίτε, ὀοίεν, ὀοίεν.

Impe. ὀμοε, ὠ, ὀέτω, ὤτω. ὀέτε, ἔτε, ὀέτωσαν ὀ-
 τωσαν. infi. ὀμεν, ὤρ. part. ὀμῶν, ὤν, ὀόντες,
 ὤντες, ὀμόσα, ὤσα, ὀρ, ὤρ.

Vox passiva.

Præ. { 1. ομῶμαι, ὤμαι, ὄη, ὀί, ὀέται, ὤται.
 ὀόμεθα, ὤμεθα, ὀεσθε, ὤσθε, ὀνται, ὤνται.

Præ. { 2. ομῶμαι, ὤμαι, ὄη, ὀί, ὀνται, ὤται.
 ὀόμεθα, ὤμεθα, ὀνθε, ὤνθε, ὀνται, ὤνται.

Imp. { 1. ὀμῶμην, ὤμην, ὄη, ὀί, ὀέτω, ὤτω.
 ὀόμεθα, ὤμεθα, ὀεσθε, ὤσθε, ὀντο, ὤντο.

Imp. { 2. ὀμῶμην, ὤμην, ὄη, ὀί, ὀέτω, ὤτω.
 ὀόμεθα, ὤμεθα, ὀκθε, ὤκθε, ὀντο, ὤντο.

Impera. ὀμῶ, ὤ, ὀέσθω, ὤσθω. ὀεσθε, ὤσθε, ὀέσθωσαν,
 ὤσθωσαν. infini. ὀμῶσθαι, ὤσθαι. part. ὀμῶν, ὤν,

ὀμῶν, ὀμῶν, ὀμῶν, ὀμῶν, ὀμῶν, ὀμῶν. per. ὀμῶ-
 μαι. fut. ὀμῶσθαι. exact. ὀμῶσθαι.

Verba in ᾧ, & ἔω, penultimam in præteri-
 to, futuro, & exacto sæpius produciunt per
 ω: verba in ὠ, per ω. nec accipiunt σ, in passi-
 vis,

Pras prima

uis, νικᾶω, νενίκηκα, νικῶω, ενίκησα, νενίκημαι νικηθήσ-
μαι, ενικήθην: ποιέω, πεποίηκα, ποιῶω, επόησα, πεποίη-
μαι, ποιηθήσομαι, εποίηθην: δκλώω, δεδήλωκα, δκλώωω,
εδήλωσα, δεδήλωμαι, δκλωθήσομαι, εδκλώθην.

A nonnullis verbis in ᾶω, ἔω, ὄω, ὕω, produ-
cta penultima in actiuae singulari, & ω, in
μι, fit aliud indicandi praesens, & infectum
actiue, & passiue hoc modo flexa.

ιστάω, ἴστω, ἴσθιμι, flo. vox actiua.

præs. ἴσθμι ἴσθς ἴσθσι. ἴσμεν ἴσθε ἴσθεσι.

imp. ἴσθην ἴσθις ἴσθι. ἴσταμεν ἴσατε ἴτασαρ.

imp. ἴσθι ἴσάτω. ἴσθε ἴσάτωσαρ, in. ἴσάναι.

part. οἷσας ἴσαντες, ἡ ἴσας, ἄσθς, τό ἴσας, ἄντες.

¶ Vox passiua.

pr. ἴσμαι ἴσσαι ἴσται. ἄμεθα, ἄσθε, ἄνται.

im. ἴσάμην ἴσασθαι ἴσασθαι. ἄμεθα, ἄσθε, ἄνται.

im. ἴσασθαι, ἄσθαι. ἴσασθαι ἴσασθαι, in. ἴσασθαι.

part. οἷσας ἴσασθαι, ἡ ἴσασθαι, ἄσθς, τό ἴσασθαι, ἄνται.

τίθεω, τίθω, τίθιμι, pono, vox actiua.

pr. τίθιμι τίθης τίθισι. τίθει, τίθετε τίθεισι. ἰο. θέασθαι.

im. ἐτίθην ἐτίθις ἐτίθι. ἐτίθει, ἐτίθετε ἐτίθεσθαι.

im. τίθειτι τίθεται. τίθετε τίθεται, in. τίθέναι.

P. οἷθεις, ἐνθς, ἡ τίθεισας, εἰσθς, τό τίθει, ἐντες.

Vox passiua.

pr. τίθεμαι τίθεσθαι τίθεται. ἔμεθα, ἐσθε, τίθεσθαι.

im. ἐθέμην, ἰθεοσθαι, ἰθεοσθαι. ἔμεθα, ἰθεοσθαι, ἰθεοσθαι.

imp.

im. τίθεο, έδω. τίθειςδε τιθέςθω. inf. τίθεαι.
 pa. ό τιθέμενθ, ένς, ή τιθεμένη, ης, τό τιθέμενον, ένς.

διδίω διδῶ διδῶμι, do. vox actiua.

pr. διδῶμι διδῶς διδῶσι. ομεν, διδότε διδῶ. l. έασι.

im. εδιδῶμι εδιδῶς εδιδῶσι. ομεν, εδιδότε εδιδῶ.

im. διδῶμι διδῶτω. διδότε διδῶτω. inf. διδῶναι.

pa. ό διδῶς διδόνθ, ή διδῶσα, ης, τό διδῶν, έντος.

Vox passiua.

pr. διδῶμαι διδῶσαι διδῶται. όμεθα διδῶςδε, ίδονθαι.

im. εδιδῶμαι, ίδοο, ίδοτο. όμεθα, ίδοςδε, ίδοντο.

im. διδῶσο διέδοθω. διδῶςδε, έςθωσαρ. in. διδῶσθαι.

pr. ό διδῶμενθ, ένς, ή διδῶμένη, ης, τό διδῶμενον, ς.

ολλύω ολλῶμι, perdo. vox actiua.

pr. ολλῶμι ολλῶς ολλῶσι. ολλῶμεν, ολλῶτε, λῦσι, l. ύασι.

im. ώλλῶμι ώλλῶς ώλλῶσι. ολλῶμεν, ώλλῶτε, ώλλῶσαρ.

im. ολλῶμι ολλῶτω. ολλῶτε ολλῶτωσαρ. in. ολλῶναι.

pa. ό ολλῶς ολλύνθ, ή ολλῶσα, ης, τό ολλύν, ύηθ.

Vox passiua.

pr. ολλῶμαι ολλῶσαι ολλῶται. ύμεθα, ολλῶςδε, ολλῶνθαι.

im. ωλλῶμαι, ώλλῶσο, ώλλῶτο. ύμεθα, ώλλῶςδε, ώλλῶντο.

im. ολλῶσο ολλῶσθω. ολλῶςδε, λῶσθωσαρ. in. ολλῶσθαι.

pa. ό ολλῶμενθ, ένς, ή ολλῶμένη, ης, τό ολλῶμενον, ς.

¶ Ex έω, sum, fit ειμί: tempora ab utroque
 hæc sunt visitationa,

pr. { ειμί ές εσι. εσμέν εσε εσι. σύ (εἶ, es, z. depon.)
 { ω, ης, ή, ώμεν, ήτε, ωσι, sim, contractū ex έω.

Pras prima

i. ἦν ἦς ἦ, l. ἦν. ἦμεν ἦτε ἦσαν, erā. depō. ἦμιν
im. { (ἦσο ἦτο. ἦμεθα ἦθε ἦντο, erā, l. fueram.

2. εἶμι εἶς εἶμι. εἶμεν εἶτε εἶσαν, l. εἶμι, esse.
im. ἴδι, l. ἐστο, ἐδω. ἐσθε ἐδωσαν, es, esto. in. ^{ἦν}εἶν, esse.

par. ὁ ὧν ὄντ, ἡ οὐσα ὄνσης, τό ὄν ὄντ, ens, l. εἶν.

fut. εἴσομαι ἐσθήσεται, l. ἔσαι. ὀμεθα ἐσθεσὺνται, ero.

me. εἴσοιμην ἐσοιο, οἶβ. ὀμεθα, εἴσοιμ, fuero.

inf. ἐσσεσθαι, futurū esse. P. εἴσομεν, ἐνι, ον, futurus,

Præpositiones sunt decem & οἷτο εκ, εν, εις,

οὐρ, πρὸς, πρὸ: ἀνά, διά, κατά, μετά, πρὸ: ἀντί, ἀμφί,

ἐπί, πρὸ: ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὸ.

αὐτί, pro, ἀπὸ, ab: εκ, sequente vocali ε, ex: πρὸ,

ante, iunguntur genitiuo. ἀνά, per: εις, l. εἰς, in,

accusatiuo. ὑπὸ super, utroque. εν, in: οὐρ,

cum, ablatiuo. ἐπὶ, in: ὑπὸ, sub, his tribus. διά,

per, propter: κατά, contra, secundum: μετά,

cum, post: πρὸ, & ἀμφί, de, circum, priori si-

gnificatione genitiuo: altera vero accusatiuo.

sic πρὸ, & πρὸς, ab, ad, apud, & tertia ablatiuo.

Aduerbia alia in ι, δέ, δι, εἰ, παντοῦ, ὅπου,

ἑσθι, παντοῦ. alia in αἰς, quantitaris πολλὰ, αἰς,

saep. alia in δι, & ε, quæ significant in loco

αὐτοῖ, ibi: πανταχῶ, ubique. alia inθεν, de loco

ἐνθεν, inde: ἐκ τὸν, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ,

adiectiuorum, in σ, ut à τῇ καλῶν, σοφῶν, κάλως, σοφῶς, pulcre, sapienter. quædam formam habent datiu, ut πάντῃ, πῇ, ἀθύνῃσι. reliqua parabit vsus, & species significatio.

Coniunctiones appellantur μὲν, quidem δέ, vero, τε, q, καί, & copulatiuæ: quæ sibi inuicem in oratione respondent. ἢ, vel, quàm ἔτι, siue, disiunctiuæ. εἰ, ἂν, εἰάν, si, continuatiuæ: quæ cum indicatiuo sæpe subiunctiu, vel potentialis modi significationem denotant. ἵνα, ὥς, ut, ἐνεκα, causa, γάρ, enim, causales. ἤ, sanè, μή, nū, μή, nunquid, dubitatiuæ. ἔρ, igitur, ἀλλά, sed, collectiuæ. Interiectiones sunt voces, quæ naturales affectus significant, ut ὀ μοι, hei mihi, φῆ, heu.

ἐγὼ ἐγῶ ἐμοί ἐμέ, vel ἡ ἐγώ, ἐγώ, D. ἐγώ, P. ἐγώ, ἐγώ, ἐγώ, ἐγώ. ego.

Σὺ σὺ σὺ σὺ σὺ, D. σὺ σὺ σὺ, P. σὺ σὺ σὺ, Tu. σὺ σὺ σὺ, D. σὺ σὺ σὺ, P. σὺ σὺ σὺ, σὺ σὺ σὺ, is, ipse. Ab his derivantur οὗτο possessiua, Εὐός, ἡ, ὄν, meus, α. um. καίτε, ἐρα, ον, nolter de duobus, ἡμέτε, α, ον, noster, de pluribus: σός, σή, σόν, tuus, σφώ, τε, ἐρα, ον, vester, de duobus, ὑμέτε, α, ον, vester, de plu. ὅς, ἡ, ὄν, vel ἑός, ἐν, ἑόν, suus, σφέτε, ἐρα, ον, suus, l. proprius, de duobus, & pluribus.

arti-

Pars prima

Articuli relativi, siue postpositivi.

{ ὁ, ἡ, ὧ, ὅρ. D. ὦ, ὅρ. P. ὅ, ὦρ, ὅς, ὅς, qui, & ὅς περ.
 ἡ, ἡς, ἡ, ἡρ. D. ἄ, ἄρ. P. ἄ, ὦρ, ἄς, ἄς, quæ, ἡ περ.
 { ὁ, ἡ, ὧ, ὅ. D. ὦ, ὅρ. P. ἄ, ἄρ, ὅς, ἄ, quod, ὅ περ.

Hic igitur igitur igitur igitur, igitur, heus, D. igitur
igitur. P. igitur igitur igitur igitur, igitur, heus vos.
hæc, igitur igitur igitur igitur, igitur. D. igitur igitur
igitur. P. igitur igitur igitur igitur, igitur.

hoc, ἡμεῖς τε καὶ, cat. P. ἡμεῖς τε καὶ τῶν, cat.

ἐκεῖνος ἐκείνῃ ἐκεῖνο, ille. αὐτός αὐτῇ αὐτό, ipse: cum
huius obliquis sing. componuntur iidem ca-
sus trium ἐγώ, σὺ, ἐγώ: ἐμαυτῶ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν: ἐμαυ-
τῆς, τῇ, τῇ: ἐμαυτῶ, τῷ, τῷ, meipsum: σεαυτῶ, τῷ,
τόν: σεαυτῆς, τῇ, τῇ: σεαυτῶ, τῷ, τό, tuipsum: ἐαυ-
τῶ, ἐαυτῷ, τόν: ἐαυτῆς, τῇ, τῇ: ἐαυτῶ, τῷ, τό,
suiipsum: huius etiam cum plur. ἐαυτῶν, ἐαυ-
τοῖς ἐαυτῶν: ἐαυταῖς, ἐαυταῖς: ἐαυτά, suiipsum,
& nostrum, vestrum. dicitur συναίρεσι, σαναυ-
τῶ, αὐτῶ, cæt. Neu. ἐκεῖνος, αὐτό, sine ν,
& ὁ, quod, cum articulo τό. ὁ καὶ ἡ τίς καὶ
τό τί, τίνας, τίμη, quis? qualis, interrogatiuè in
prima semper accentu: quando significat, qui-
dam, vel aliquis, in vltima per omnes casus,
τινός, τινί, τινά. componitur cum relativo
articulo, ἐὼς ἕτινας, cæt. ἥτις ἕοτινας. ἕν ἕν-
τες, cæt. Poëtica cum primitiuo, ὅτις. non
raro

raro veniunt τῷ, ὅδ pro τίνος, τίνι, vel τίνος, τινί.

Comparatiua & Superlatiua.

Formantur à nominibus in Θ, υς, σ, in τερΘ, & τᾶΘ, καινός καινότερΘ καινότητος: δυνός, ὑτερος, ὑτᾶΘ: ex os, præcedēte syllaba breui, o fit ω, σοφός σοφώτερΘ σοφώτατος, præter κενός, γενός.

Aliqua fiunt Θ, υς, in ίωρ, & ιστος, κακός κακίων κάκιστος, ἡλιός ἡλιίων ἡλίστος, ωκύς ωκίων ώκιστος, unde ocior, & ocius, (non ocyor ocyus ocyss.) à finitis in eis, υς, in έστερΘ, έστατΘ, χαρίεις, έστερΘ, έστατΘ, ευσεβής ευσεβέστερος, έωτατΘ: ab υς, addito τερος, & τatos, άπλός άπλίστατερΘ άπλίστατος. ων, in ονέστερος, ονέστατΘ, σόφρων σοφρονέστερΘ, έστατος: Quædam vltima in αίτερος, αίτατος, ίςτερος, ίσατος, ναίεστερος, έσατες, ἡσυχός ἡσυχάιτερος, χαίτατος, γέρων, ράιτερος, αίταζες, λαγνός λαγνίσερΘ λαγνίσαζες, άκραζες, τέστερος, τέσταζες. Irregulariter comparantur ράδιος ράωρ ράεζες, πολύς πλείωρ πλείεζες, μέγας μείζωρ μέγιστος, καλός καλλίωρ κάλλιστος, έχθρός έχθίωρ έχθιστός, αισχρός αισχίωρ αίσχιστός. Nōnulla admittunt aliā formam comparatiui in άσσωρ, ταχύς ταχίωρ, vel θάσσωρ. Absque positiuis αμείνωρ, βέλτιλιν, κρείσσωρ, λώωρ, melior, άριστός, βέλτιστΘ, κρείστος, λῆστος, optimus: ἡσσωρ, μείωρ, ελάσσωρ, minor, ελάχιστος, minimus.

C

Nume.

¶ Numeralia.

ἑῖς ἐνός ἐνί ἕνα, vnus vnus vni, nū, τό ἕρ ἐνός ἐνί ἕρ
 D. δύο δυοῖν, duo, P. Τρεῖς τρισὶν τρεῖσι τρεῖς, τὰ τρία,
 tres: τέσσαρες τεσσαρῶν τέσσαρι τέσσαρας, τὰ τέσ-
 σαρα, quatuor. μίος μία μίον, vnus, a um, huius
 fæmininum μία, est in frequētissimo vsu: δύο
 generis omnis per omnes casus habet dati-
 uum δυοί. Componūtur εἶς, ἕρ, & μία, cum ὀλίς,
 μηδέ, ἔτε, μήτε, ὀλίς, μηδέις, ὀλίμια, μηδεμία, ὀλίς,
 nullus à quatuor vsque ad centum sunt inde-
 clinabilia πάντε, quinque, ἑξ, ἑπτὰ, οκτώ, ἐννέα,
 δέκα, decem.

¶ Adiectiuorum formæ.

Masculini in os, fæmininū est η, puri vel in-
 ros, α, longū, neutrū ον, ὁ φίλος ἡ φίλη τό φίλον,
 ἅγιος ἁγία ἁγίου, ἀνδρὸς, ρά, ρόν. Atticè os, com-
 munitè accipitur ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, sapientiæ
 studiosus, & studiosa: horum fæminina in no-
 miuatiuo & genitiuo plur. habent accentum
 sui masculini, non in vltima, αἱ ἁγιοὶ αἱ ἁγίαι τῶν
 ἁγίων. cum his excipiuntur ἡ ἀφύη ὁ ἐτῆσιος χλέ-
 νης χρήτης, τῶν ἀφύων, &c.

ὁ εἰς, ἡ εἰς α, τό ἐρ, νιφόμεν νιφόμεσα νιφέμ, εντος.
 ὁ ὕς, ἡ εἶς, τό ὕ, γλυκύς γλυκεῖα γλυκύ, κέος.
 ὁ ας, ἡ αῖνα, τό αμ, μέλας, λαῖνα λαμ, & τάλας.
 sed ὁ πάς ἡ πάσα τό πᾶν, & ἅπας, σὺμπας.

κρ,	ερ, ὁ καὶ ἡ τέρην τό τέρεν, τέρενος.
κς,	ες, ὁ καὶ ἡ αληθής τό αληθές, ές.
ὁ καὶ ἡ	κς,
κς,	ι, ὁ καὶ ἡ εὐχαρισ τό εὐχαρις ὁρο-
κς,	κς, τό
κς,	υ, ὁ καὶ ἡ ἀδαικρς τό ἀδαικρς ἡτα.
κς,	κς,
κς,	ομ, ὁ καὶ ἡ εὐπλκμωρ τό εὐδακμορ, νος.
κς,	κς,
κς,	κς, ὁ καὶ ἡ κατῶν γεωρς τό κατῶν γεωρ, ω.
κς,	κς,
κς,	κς, ὁ καὶ ἡ πολύπες τό πολύπες, οδος.

Substantiua quædam formant feminina, ὁ ἀνάξ, ἡ ἀνάσσα, ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, ὁ θεράπων, ἡ θεράπαινα, ὁ δεσπότης, ἡ δεσποίνα. Feminina & neutra non raro sunt substantiua.

Compendia prætermiffa pag. 2. fol. 4.

ε υ γ η τ π ς π ω " π "

6 ου υι μ μ πρ ττ φι ων ας εν

Sequitur pars altera.

C 2

Alfa

Alphabetum integrum.

Α α 1	Αλφα	Alfa	a magnum
Β β 2	Βητα	Beta	b
Γ γ 3	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ 4	Δέλτα	Delta	d
Ε ε 5	Εψιλόν	Epfilón	e breue
Α α 6	Αβραχύ	Abraχυ	a breuo
Ζ ζ 7	Ζητα	Zeta	z
Η η 8	Ητα	Eta	e longum
Θ θ 9	Θητα	Theta	th
Ι ι 10	Ιωτα	Iota	i longum
Κ κ 20	Κάππα	Cappa	ck q
Λ λ 30	Λάμδα	Lamda	l
Μ μ 40	Μυ	Mu	m
Ν ν 50	Νυ	Nu	n
Ξ ξ 60	Ξι	Xi	x
Ο ο 70	Ομικρόν	omicron	o paruum
Π π 80	Πι	Pi	p
Ι ι 90	Ιβαιόν	Ibaión	i paruum
Ρ ρ 100	Ρω	Ro	r
Σ σ 200	Σγμα	Sigma	s
Τ τ 300	Ταυ	Tau	t
Υ υ 400	Υψιλόν	Vpsilón	u breue
Φ φ 500	Φι	Fi	f
Χ χ 600	Χι	Chi	ch
Υ ψ 700	Υι	Pfi	pf
Ω ω 800	Ωμέγα	Omega	u magnum

Π 900 Π *macron* *V* *magnum*.

α 1000. Alfa subscripta virgula tōni acu-
ti est mille. Numeris vnitatum, denariorum
centenorūq. cōpletis, rursus literæ à princi-
pio suo, quæq. valore & loco, repetuntur.

Vocales sunt quinq. sono: decē figura. septē
erant. tres fuscitavi, & distinxī ancipites. ut
sint quinq. breues, totidenq. longæ. In sexto
Alfabeti ordine pro senario a brachū colloca-
ui: baion post $\pi\iota$, ut numerum compleat de-
cimū octauū, & pro nonagenario vsurpetur:
vltimum u macron, ut vigesimumseptimum
locum occupet, & pro nongentesimo accipi-
atur. quibus posthac, si Deus permiserit, li-
bros Græcos curabimus excudendos.

Ex vocalibus fiunt difſongi αι αυ, ει βι, οι ς, ηι
 νυ, ωι ωυ, υι, ι. quoties ι, υ cadunt poſt alias
 vocales: tres monofſongi α, η, ω, ſubtus, ι,
 figura punαi. υ, ſemper initio aſpiratur.

Consonantes sunt decem & septem: ζ cōstat ex dō: ξ ex κσ, γσ, χσ: ↓ ex πο, βσ, φσ. ν, ante μ, π, β, φ, vertunt in μ: ante κ, γ, χ, ξ, in γ, non rectē. ς initio habet densum spiritum (sed in medio geminata prior lenē, altera dēsum) & ideo trāsferunt per, rh, inconsultò, cū latinē absq. h, densē proferatur, vt Roma: θ,

↓, χ, Perth, p̄, ch, quod literas simplices;
 quibus exprimi possint nō habeamus: φ, per
 Ph, frustra, cū sit ad manus f, eiusdē soni.
 In deductione & flexione, si duæ mutæ con-
 currant semper tenuis præcedat tenuem, vel
 propriam aspiratam, & media mediam, atq;
 aspirata aspiratam diuersam, sed τ αθ, secun-
 dum obtinent locum εντῶ, ογδοῦ, εὐφθυ,
 Σαωφῶ. Spiritus dēsus & lenis in maiusculis
 scribūtur his figuris, Η. vocales, quæ apostro-
 fe elidūtur, sunt α ε ι ο, breues & difθόγι ω, σι, a-
 pud Poetas, quæ non raro è dictione sequenti
 auferūtur ὠγαθῆ, ὠγαθέ, ὠεεσιρ, πῆσιρ. Accen-
 tus acutus, qui dictionis est, potest collocari
 in vltima, penultima, aut antepenultima: Cir-
 cūflexus in vltima natura λόγα, aut penultima
 vltima tūc breui: Grauis in vltima tantū pro fi-
 nali acuto. vno plures accētus, eorūq; vicissi-
 tudines perscrutari, Musici, nō Grāmatici est:
 ideo nos grauem, & lenem spiritum inutiles
 omnino consulto omisimus, dum circumfle-
 xum, & Encliticarum turbam ex pungimus,
 & admodum redigimus. Interpungendæ ora-
 tioni inferuiunt Comma, distinctio brevis, &
 Punctum, quod superiori lineæ parte medias
 dirimit periodos, ima vero integras, hīc Sti-
 gme,

gme, illhic colon dictum. Cōma etiam duas dictiones separat, ne vna videantur. semicirculus subscriptus, aut interiacens extensa virgula apud iuniores illas coniungit in vnam, ε, τε, quod &, ουτε, ο-τε, quando: ο, λ, quodcunque ο, λ, ο-λ, coniunctio, quod, quia, quoniam, hispanice, que. Superius duo puncta diuidunt dissongos in duas syllabas αῖω. Interrogationis nota est comma cum puncto in apice τίαις; . admirationis virgula recta cum puncto inferius !. parentheses duo semicirculi claudunt. ().

In declinationem nom. parisu. Darius sing. Articulorum, nominūq. pariū semper est monosongus ω, η, vel α. Articuli & nomina, quæ super finali longa genitiuorū & dat. habent accentum, circumflectuntur, & εῷ, ῆ, finis, præter ἰσέ, ecce. Accusatiuus habet recti quātitatē ἡ τράπεζα, ἕως, ἕξη, ῥάπεζαν. Atticè vocatiuus semper est similis recto. Ex ἀλλο, η, ἀλλο, τηλικῶτος, αὐτη, ὅρ, ζῆστο, αὐτη, ὅτο, ζοστο, σάυτη, ὅτο, neutra amittunt υ, sæpius. Finita in σα, σα, seruant semper α, λῆδα, δας, δια, μάρθα, ας, α, & Ναυσικά, αδινά, μνά. Dore, à finitis in ας, faciunt genitiuum in α, ὁ ορνιθοθήρας τῶ ορνιθοθήρα. qui & in alijs recti ο,

tollunt, vt forment cæteros casus, quam mutant in ν, in accusatiuo, eaq. singulariter tantum flectunt, ὁ ἰησῦς τῷ ἰησοῦ τὸν ἰησοῦν ὡς ἰησοῦς: ὁ λαβῶς, Ὁωμῶς, ἄ, ἄ, ἄν: ὁ διονῦς, ὦ, ὦ, ὦν. Nomina in αθ, ειθ, ωθ, mutant Attici per εως, Μενέλαος, ὁ Μενέλεως: κατῶγειθ, vel κατωγαίθ, ὁ, & ἡ κατῶγεως, sua neutra similiter, τὸ κατῶγειον, κατωγαίον, per εων, κατῶγεων. horum accusatiuos efferebant sine ν, hæc passim nunc, λαγῶς, ἔως, ἀδῶς, κέως, κῶς, χρεῶς, ἀγῆρως, τὸν ἀγῆρῶ.

In declinationem crescentium.

Puras genitiui flexiones diximus in declinatione reliquæ melius vsu, consulto lexico, quâ præceptione longa, innotescēt. Monosyllaba crescentia, & κύων, γυνή vel γυναιξ, mittunt accentum in ultimam in genitiuis & datiuis, πῶρ πωρός πωρί πῶρα: γυνή γυναικός, κί, αἴκα ὡ γύναι, at παῖς, κρεῖς, φῶς, ὄς, παῖς, retinent in prima genitiui plur. vt docent παῖδων, κρεῖτων, φῶτων, ὄτων, πάντων, in dat. παῖσιν, finitis in ῃς, purè declinatis & in αὐς, νᾶς, γράς, accusatiuus ερ, αυρ, νεὺς, νεός, νοί, νοῦρ: βεῖς βοός βοί βοῦρ: νᾶς ναός νᾶί νᾶν ὡ νᾶν Attic. νεός, Ion. νηός: γράς γραός γραί γραν ὡ γραν. Finita in ηρ, αμ, ωρ, adiectiua in ηρ, corripunt vocatiuum per ερ, ορ, ορ, ερ, μή-
Τηρ

της, παλαίμων, ἔκτωρ, ἄρσῃ, ὦ μῆτερ, παλαίμων,
 ἔκτωρ, ἄρσει. ὁ πατήρ, δαήρ, σωτήρ, ανήρ, & θυγά-
 της, retrahunt accentum, ὦ πάτερ, δαέρ, σῶτερ,
 ἀνέρ, θυγάτερ: & quædam in ω, ὁ ποσειδῶν,
 ἀπόλλων, εὐδαιμόν, ὦ ποσειδόν, ἀπολλόν, εὐδαι-
 μόν. Nomina in ης, corripiunt per ες, & si sunt
 propria retrahunt accentum, ὁ Ἀριστέλης, ὦ
 Ἀριστοτέλες. quæ per, νης, crescunt faciunt vo-
 cativum amissa, τος, genitiui, ὁ αἰας αἰάντος ὦ
 αἶα, aliquando etiam ν, ὦ αἶα. Πατήρ πατέρος,
 πατρός, πατέρι, πατρί: μήτηρ μήτερος, μήτρος, μήτε-
 ρι, μήτρι, (non μητρός μητρί,) patiuntur funco-
 pen in genitiuo & datiuo sing. sed per omnes
 casus, Δημήτηρ, θυγάτηρ, & ανήρ, interposito δι,
 τοῦ ανήρος, ανδρός, ανέρι, ανδρί, cæt. in datiuo plur.
 faciunt, ᾗσι, πατρᾷσι, μητρᾷσι, θυγατρᾷσι, αν-
 δρᾷσι. & ὁ υἱέος υἱέος, τοῖς υἱᾷσι. ὁ ξεύς, vel δις
 διός δι' διὰ ὦ ξέυ, Iupiter.

¶ In contractiones nomi.

Datiuus flexorum per εος, ὅος, finitur in ει,
 οἱ, dissongos absq. contractione. Comparati-
 uia in ω, contrahunt accusativum sing. ad ω,
 æqualem recto, nominativum, & accus. plur.
 ad ους, sua neutra ad ω, ὁ καὶ ἡ μείζων, νος, νι, μεί-
 ζονα, vel μείζω, Pl. μείζονες, μείζονας, μείζεις. τὰ
 μείζονα, μείζω. Quædam alia in ω, vt ἀπόλλων,

ποσειδῶν, ἐκῶν, mittunt accus. in ω, τὸν ἀπόλ-
 λω, ποσειδῶ, τὴν ἐκῶ. Illa in ες, purè declinàta,
 & νῆες, γράς, contrahunt duos plurales, qui
 manent similes recto sing. ὁκῆες, ῥόες, βῆς: αἱ
 νῆες, νᾶες, νᾶους. In ὅεις, & νῆεις, desinentia contra-
 huntur ad ες, ῆς, & similiter per omnes casus,
 πλακῶεις, κῆς, πλακῶοντες, κῆντθ: ὑμῆεις, μῆς, ὑ-
 μῶοντθ, μῆντθ. Parifollaba in οθ, contra-
 hunt omnes casus, πλόθ, πλῆς, πλός, πλῆ,
 πλόαι, πλῶ, πλόον, πλῆρ, ᾧ πλῆεῖ. D. πλόω, πλῶ,
 πλόον, πλοῖν, P. πλόαι, πλοῖ, πλόον, πλῶν, πλόεις,
 ῆς, πλόες, πλῆς, ᾧ ῥοι, οῖ. Sic & adiectiva, ὁ ἀπλός,
 ἀπλῆς, ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, ἀπλέης, ἀπλῆς, τὸ ἀπλόον, ἢ, τὰ
 ἀπλόα, ᾧ, cxt. ὁ χρυσέθ, σῆς, ἡ χρυσή, σῆ, τὸ χρυ-
 σόον, σῆρ: ὁ ἀργυρέθ, ρῆς, ἡ ἀργυρέα, ρῆ, ῥας, ᾧς,
 ρας, ᾧ ῥαίρ, ᾧρ. τὸ ἀργυρόον, ῥῆρ, τὰ ἀργυρόα, ἀργυ-
 ρῆ: ἀδελφιδέθ, διῆς, quaedam ex his sunt in εος,
 & εθ, vt χρύσεθ, ἀργυρέθ, sed contractio fit
 ab ὁθ, vt indicat accentus, non ab εος. con-
 trahitur τὸ οστέον, οστέρ, τὰ οστέα, οστέ, cxt.

¶ De prima syllaba, siue augmento verborum.

Ἄω, σπῖρο, αἴω, αἰνέσσω, αἰνέζομαι, non mu-
 tant α, in η, αἰνέζομαι. Oema inceptum ab ε, lo-
 nes saepe, inserto ι, incipiunt ab ει disθ. quæ lo-
 co augmenti seruatur in έπω, vel εἵπω, εἵπορ:
 έχω, vel εἶχω, εἶχωρ, & ετίζω, ἔρω, ἐστίαω, ἐσήλω,
 ἔρω.

ἔρπομαι, ἐργάζομαι, ἐργαζόμην. dissonantem, hęc non mutant οἰμέω, οἰνέω, οἰνίζω, οἰνοποιάζω, οἰανίζομαι, οἰανισκοπέω, οἰανισκωλέω, οἰανίζω, οἰανονομέω, οἰανιστροφέω, οἰδάνω, οἰοτρέω, οἰοτρέω, οἰομαι οἰώδην, αἰομαίω, οἰμαίω, οἰμαίω, οἰμαίω. Initiativam non repetunt incipientia ἀγν, & γρη, γνῶ, ἔγνακα, γρηγορέω, εγρηγόρηκα. hęc vero repetunt θνάω μέμνηκα, θνάω τέθνηκα, κτάομαι κέκτημαι, πτάομαι πέπταμαι, πτάω πέπτακα. Aliqua cōposita augētur initio vocalis mutatione, l. accessione, alia utrinq. ἐνέπω ἡνεποῦ, καθένω ἐκένωον, ἐνέρω ἡνέρωον. Anticē augmentum ε, mutant in η, & ει, ευ in η, ηυ, ἐμελλοῦ, ἡμελλοῦ, ἐδυναμῶ, ἡδυναμῶ, εἶδω, p. m. εἶδα, Pl. ἡδεν. P. εἶδης. & vocalibus ε, praeponere solent, & etiā tēporaliter auctis cū spiritu sequētis, ἀλώ, ἐάλωκα, ἄλωμι, ἐάλω, ὀράω, ἄρακα, ἐάρακα, εἶκα, ἐκακα, εἰκα, ἐκακα, ὄρω, ἄρακα, ἄρω, ἐάρακα, ἄρακα. Pro λει, & με, ponunt ει, λήβω, λένω, φαίω, φαίω, μέω, μεω, μεω, μεω, μεω. α, ε, ο, cum consona sequenti repetunt imperfectis supra commune augmentum, ἀδω, ἡκα, ἀδηνκα, εἰζω, ἡζω, εἰζηνκα, οὐδω, ὡδω, ὡδηνκα. rursus in plaq. vocalem initij producunt α, ρα, ρύχην, ἀκίηκα, ἡκίηκα. Quandoque gaudet perfecti augmento: & perfectum imperfecti τε, δε, με, λένω, τω, ἔδωκα, ἔδηνκα. Sunt & nonnul-

nonnulla verba, quæ in ipso Demate, & cognatis accipiunt, ι, vt σαώ ισάω, έω ιέω: alia consonam super, ι, repetunt, τρώσκω ιιτρώσκω, διδύω διδιδύω, θέω ιιθέω: Ionice ε, pro ι, σαώ έσαώ έσημι, P.m. έσαάς, deinde έσάς, θνάω τεθνάω τέθνημι, τλάω τετλάω τέτλημι, sed huiusmodi verba ultra infectum non coniugantur.

¶ De penultima.

Attici in præterito actiuo in χα, φα, disyllabi verbi mutāt ε, penult. in ο, πέμπω πέπεμφα πέποτηφα, λέγω λέλεχα λέλοχα. In passiuo solet mutari in α, liquida præcedēte, τρέπω τέτρεμμαι, κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι & κέκλαμμαι. In Ex. retinetur, ε, σρέφω εσρέφθην. In ijs, quæ repetunt vocalem cum consonante corripunt penultimam, si contracta sunt antepenultimam, ι, ω, per, ε, ο, αλήθω ήληκα αλήλεκα, ερωτάω ηρώτηκα, ερηρότηκα, ex ει, ευ, abijciunt ε, αλέφω ήλειφα αλήπιφα, ελέυθω ήλευθα αλήλυθα. (ερείδω ήρεικα εριρεικα, seruat ει,) ex οι, υ, seruant ο, έτοιμάζω ήτοιμακα έτητόμακα, ακύω ήκυκα ακήκυκα. Καίω, & παίω,, faciunt, P.m. κέκηκα, δέδιχα, per η, monoth. αχειρώ, εχειρώ, vel αχερώ, εχέρω, & αχρέλλω, retinent ε, pen. ήγερκα, ήγρελκα. In aoristo, hoc est Esome-
no docent ω, mutari in α: αυ, ου, amittere υ: α, in perf. m. fieri ι, τρώγω τραγώ έτραγον, πάλω
πάλω

παῶ ἱπαομ, ἀκῶ ἀκῶ ἡκομ, θάλλω τέθλα. Efo-
 menos à verbis in, ἰζω, amittit s̄Pis̄mè δ,
 manetq. purus, νομίζω νομίδω νομίω, συνείζω,
 ἡδῶ, ἡω, συμβιβάζω, βαδῶ, βαῶ, deinde συμ-
 βιβῶ, Psalm. 31. verba in ἰνω, εἶνω, amittunt, v,
 in P. actiuo, & in pass. præter. fut. & exacto, κρι-
 νω κέκριμαι, κέκριμαι, κριθήσομαι, ἐκρίθην, & aliqua
 in ὄνω, quorum polus̄fullaba solū in P. acti-
 uo, & prima sing. & plur. passiuo, βαρύνω βεβα-
 ρυκα βεβαρυκα, cæt. βεβαρῶμαι, υἱομαι, υἱται, ὑμε-
 δα, υἱδε, hoc credo fieri q̄ eadē pura soleāt in
 ueniri.

¶ De vltima.

Finalis η, secundæ personæ vocis pass. &
 mediæ semper est monosyllabus, & ηο, se-
 cundæ, & η, tertix in subiunctiuo omnium vo-
 cum. AEoles pro τίσομαι, cæt. dicunt τίσειατί-
 σεας, σει. εἴαμεν, εἴατε, τίσεια. & verba in ὄσω,
 cfferunt per ζω, quorum hæc vltra infectum
 sequuntur regulam thematis in ὄσω, ἀλαλάζω,
 ἀλαπάζω, ἀτύζω, γρύζω, ἐγρυαλίζω, θρυαλίζω, καυά-
 ζω, κράζω, κλήζω, λελίζω, ολλολύζω, ῥέζω, στάζω,
 σταλάζω, στενάζω, στήνιζω, στίζω, στυφελίζω, σφυζω
 ἑσφυκα σφυζω ἑσφυξα σφυζω ἑσφυγοι ἑσφυγα.
 hæc in ὄσω, sequuntur thema in ζω, ινάσσω, λίσ-
 σω, πάσσω, πλάσσω, & πράσσω, vendo, πέπρακα
 πρόσσω. alia nonnulla sequi vtrumque depre-
 hendes

Pars secunda

hendes πάλω παίω, Att. πάλω, quæ omnia
carent Eso. cū Aor. & perf. m. D. syllaba quæ-
dam in αω, έω, mittunt: fut. in αουω, έουω, ab ob-
soletis in αύω, έύω, κάω, l. κέω κάουω, ρέω ρέουω,
ένέμω, ut docent, facit Exactum ηνεμα, έω ε-
πα, δλώ έδλωκα, έω ήκα, θέω έθηκα, αλέω ήλευα, πέω
έπευα, κέω έχευα, κέω έχεα, καίω έκα, sed velint
esse perfecta activa aut media. Μένω à Μενέω fa-
cit præτ. Μαμένηκα, exactum έμηνα, Eso m. μενέω,
quod sequuntur ab antiquis in μέω, hæc in μω,
βρέττω βεβρέμηκα έβρεμα βραμέω, γάμω exact. έγμ
μα, γέμω exact. έγειμα, θέττω, P. δεδέμηκα & δεδμη-
κα, δρέμω, νέμω, τρέμω, & κάμω, τέμνω, κεκάμηκα,
τετέμηκα, & κεκμηκα, τέτμηκα Eso m. καμέω, τεμέω,
& ταμέω, Χραιοίμω, Poeticum non transit ultra
infectum. Nullū præter hæc aut vix aliquod
reperies in μω.

¶ Numeralia Nomina Plenius.

Numeravimus decem vsque: nunc ab un-
decim ένδεκα, δωδεκα & δωδεκα vel δεκαδύω, δε-
κατρεΐς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτά, δε-
καιούτω, δεκαενnéα, είκοσι. 20. εικοσιές, εικοσιδυό, κατ.
τριακόνητα, τεσσαράκοντα, πενήνηκοντα, έξήκοντα, έβδομη-
κοντα, ογδοήκοντα, εννεήκοντα, εκατόν, ceterum: hinc iā
declinātur, οι διακόνη, αι διακόνη, τά διακόνη, du-
cētis, 200. φρακόσιοι, τεσσαράκισιοι, πενήτακισιοι, έξακίςιοι,
ήπι. α-

ἑπτακόςιοι, οὐκτακόςιοι, εννεακόςιοι, χίλιοι, mille: δις χίλιοι, τριο χίλιοι, τετρακς χίλιοι, πεντακς χίλιοι, ἑξακς χίλιοι, ἑπτακς χίλιοι, ογδοακς χίλιοι, εννεακς χίλιοι, μύριοι, deciesmille: δις μύριοι, τρις μύριοι, cæτ.

Ordinalia πρῶτος, primus, δεύτερος, βίος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδὸς, ἑννατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δωδεκάδένατος, τρισκαυδέκατος, cæτ. εικοστός, vicesimus, εικοστὶς πρῶτος, εικοστός δεύτερος, cæτ. τριακοστός, τεσσαρακοστός, πεντηκοστός, ἑξήκοστός, ἑβδομηκοστός, ογδοηκοστός, εννεηκοστός, ἑκατοστός, cētesimus: διακοσιοστός, τριακοσιοστός, cæτ. χιλιοστός, millesimus: δις χιλιστός, μυριοστός, δις μυριοστός, & ita deinceps.

¶ Patronumica & alia derivata.

Patronumica masculina fiunt à genitiuo ἡν. ὡ, & ὡς, ἰν ἀδης, vel ἰδης, ἰον. ἰῶρ, Poet. ἰάδης, ἡλῖος ἡλῖος ἡλιαδης, κρόνος, νῦς, κρονίδης, & κρονίῶρ, λαέρτης, τῶς, λαερζιάδης, πηλέυς, ἑὸς, πηλείδης, πηλείῶρ, πηλειάδης, ἰον. πηληιάδης τῷ πηληιάδῳ, Ho. i. v. ilia-dos. Fæminina formantur ἰν ἄς, vel ἰς, ἰνι, vel ὦνι, ἡ ἡλιάς, ἡ κρονίς, ἀδραστος, ὡς, ἡ ἀδραστίνη, καρίος, ὡς, καριῶνι, ὁ αινείας αινεῖς, ἡ αινεῖς, deinde αινεῖς.

Diminuta masculina vltima recti vel genitiui ἰν ἰσθ, ἰλος ὕλος, ἀξ, ἰων, ἀνθρωπος, ὁ ἀνθρωπίσκος, νάυτης, ναυτίλος, σιμός, σιμύλος, λίθος, λίθαξ, μενέας,

μωρός, μωρίων: *Fœminina* vero in ἰσκη, ἰς, ἄχνη, ἰχνη, ἰννα, ὑλλίς, πᾶις παιδίς, ἡ παιδίσκη, θεράπαινα, θεραπαινίς, πίθος, πιθάχνη, πόλις, πολίχνη, φίλη, φίλιννα, αμάρα, αμῦλλίς: *Neutra* in ἰον, ἰδιον, ἄριον, ὑδριον, ἑσιον, ἀσκιον, ὑλλιον, αιον, βίβλος, τόβιβλίον, γλυκερά, γλυκέριον, λόγος, λογίδιον, λογάριον, λογυδριον, κόρη, κοράσιον, κορίσκιον, βρέφος, βρεφύλλιον, γυνή, γύναιον, γυναικάριον, *muliercula*.

Possessiva similiter fiunt in ἰκός, ἰκος, εἰος, ἰος, ἄιος, ὄεις, ὠδης, ηρός, τόπος, ῥωπικίς, πράγμα, γμασς, πραγμαλίκός, λίθος, λίθινος, τέλος, τέλειος, θάλασσα, θαλάσσιος, χέρος, χερσῶν, ἄμαθος, αμαθῶν, ἀμαθῶν, ἀνδός, ανδιρός, φρόνις, φρένιμος, μονή, μόνιμος.

Denominata ducuntur à genitiuis vtrisque singularis & plu. masculina ipsæ terminationes os, ων, factæ recti alterius declinationis, accētū sæpius trallato, μάρτυρ, υρος, ὁ μάρτυρος, ὑρς, πλατός, εος, τῷ πλατέων, πλατῶν, ὁ Πλάτων, ονος: vel υ, os, in ἰάος, ἑός, ὀτης, ὀίππες, υ, ὀίππίας, ἰαπέυς, ἰππότης, ὀτς, τῷ ἰππων, ὀίππών, ἄνος, ὁ φίλος, τῷ φίλῳ, ὁ φίλῳ, ονος, πράγμα, ατος, ὁ πραγματέυς, σῖγμα, τος, ὁ σιγματίας, ἡ μνήμη, τῷ μνητῶν, ὁ καὶ ἡ μνήμων, os. *Fœminina* autem υ, in ἰά, vel ὅτις, νος, in ούνη, φίλος, υ, ἡ φιλία, φίλότης, τῆς φιλότιτος, σῶφρων, ονος, ἡ σῶφροσύνη: ἑός, quoque in εια, accentu in antepenultima ab adiectiuis ὁ καὶ

ἡ αλη-

Pars secunda

γὰρ τις. A prima itē perf. medij in *ος, η, λελόγα, λόγος*: τέκω, τέκεα, τόκος: σέλλω, έσολα, ή σολή, hinc πεπείσθις, οπωπή, à πείθω, όπώ. Cōposita à βάλλω mutat̃ βα, in βο, vι βέλος, βολή. Nomē verbali disyllabo vtrimq. breui cōpositū, si in penultima habet tonū significat actionē, si in antepenultima passionē θεός τόκος, pariens deū: θεός τέκος, à deo genitus; λαός τρέφος, nutritor populi, λαός τροφός, à populo nutritus.

¶ Heteroclita & Heterogenea.

Finitis in *ιν, υν*, est rectus alter in *ις, υς*, ό δελφίμ, l. δελφίς τῷ δελφίνος, ό φόρκυν, φόρκυς φόρκυνος. quedā ab eodē recto flectūtur variē ό έρω τω έρω, l. έρωτος, ή χάρις τῆς χάριτος, χάριδος, & χάριςος, ό νῆς τῷ νῆ & νοός. Cōposita à πῆς, per *υ*, l. οδός, δλίπας, δλίπε, l. δλίποδος. Attici propria in *ις*, crescētia flectūt pariter, ό αριστοφάνης, άνε, άνη, cατ. τόν Σωκράτην. alia cū declinatione genus simul alternāt, ό έλεος, ελεός, τό έλεος, ελ έος, ελ έος, ό όροφος, ο, ή οροφή, ής, & ό δεσμός, ζυγός, νῶτος, μοχλός, τρέχληλος, ερετμός, τὸ δεσμέν, ζυγόν, νῶτον, cατ. quorū singularia masc. & neutra pluralia vsitatiores. sic à δλίφρος, l. δλίφρον, τάρταρος, ρον, τάρ δλίφρα, τάρταρα. Attici dualia faciem. masculina faciebāt. vnde τω χείρε, ό δλώ, πόλιε, γυναικέ, πτάρ χείρε, cετ. quedā carēt hoc, aut illo numero, l. casu, άμφω αμφοίν, ambo. D. αλλή

λοιμ

λοιρ ἀλλήλω. Ρ. ἀλλήλων ἀλλήλοις ἀλλήλους, per obli-
quos dualis & plu. & tria genera, ἀλλήλους ἀλλή-
λους, ἀλλήλα. ὁ μέγας τὸν μέγα, τό μέγα, in recto &
quarto. quidam casus mutantur ex hac, vel
illa flexione, τῷ ὄσσε, oculi, τοῖς ὄσσοις: τοῖς σάβασσι,
πρόβασι, δένδρεσι, ex σάβατον, πρόβατον, δένδρεν.
ἄττα, quæ, quædam, quæcunque, semper cum
crasso spiritu pro ὄσα. ἡ χεῖρ, vel χέρ, vnde τοῦ
χεροῦ, ταῖς χερσί, ὁ δέεις τῷ δεῖν, vel ὁ ἡ τό δεῖνα
τῷ δεῖνατ, & τῷ δεῖνα inuariatum, quidam, in
definitè, fulano.

¶ D E D I A L E C T I S

Arte Expositis.

Multæ Græcorú provinciæ proprias dia-
lectos, siue proprietates, præter cōmunē, ha-
buerūt, vt Boiotia, Macedonia, Sicilia, inter
quas Attica, Ionia, Doris, Aiolia, quod earum
idiomate libri fuerunt scripti, principes ha-
bentur. ¶ Dialecti declinationū parium.

Iones pro τῷ, τοῦ, τοῖς, dicūt τοῖο, τοῖν, τοῖσι, vt
τοῖο λόγιοι, τοῖν λόγιοι, τοῖσι λόγοις (Poetæ τοῖςδεσι,
his) & pro τῷ δίκῳ, ταῖς δίκαις, dicūt τῷ, l. τέων
δικέων, τῆς δίκης, l. τῷσι δίκῃσι. Nomina in α, mutant
in η, ἡ μέση, σοφῆ. Nomina in ας, ης, flectūtq. ea
hoc modo, ὁ μίδης τῷ μίδῃ (deinde Poet. τῷ μίδῃ)
ω, nō trahit ad se accētū, τοῦ μίδῃ τὸν μίδην, l. μίδεα

Pars secunda

τόν μῖδν, τὸν ἐρμῆν) τῇ μιδέωρ, τοῖς μίδης & μίδησι,
τῶς μίδας. Dores pro τῷ, τῶς dicunt τῶδ, τῶς, &
τός, ge. τῶδ λόγῳ, ac. τῶς λόγῳς, τῶς λόγος: Artic-
ulum fæmin. & nomina in η, mutant in α, ἃ δί-
κα τῶς δίκας τῶ δικά τῶ δικάρ, ἃ μέσ α τῶς μέσας.
ι, semper ex monosyllongis amittunt. Προοί, αἰ,
dicunt τοι, ται, & τῶν δικάρ, pro τῇ δικάρ, &
τῷ μίδα, τῇ μιδάρ. Nomina in ης, mutant in ας,
ὁ ἐρμάς τῷ ἐρμά, τῇ ἐρμάρ. omnia in ας, decli-
nant pariter cum genitiuo in α, ὁ αίας, θέας, τῷ
αία, δία.

Aioles dicunt τάων δικάρ, τῷ μίδαο, ἐρμάο, τῇ
μιδάωρ, ἐρμάωρ, pro τῇ δικάρ, cæt. Macedo-
nes nomina in ης, mutant in α, breue, ὁ ἀρχύ-
τα, μυρίλλα, βίβλιω πῶλα, pro ὁ ἀρχύτης, μυρίλλης.
vnde vocatiui in α, ἃ finitis in της, vel τα, ὁ ἰπ-
πότα, ὦ ἰππότα, & ἃ gētilib⁹, et cōpositis ἃ μερῶ,
πωλῶ τρεῖβω, & recti latini in a, Poeta, persa.
Poetæ ἃ paribus in ας, genitiuum mittunt in
ω, τῷ κάλω, ω, solet suscribi. qui finitis in α,
η, addunt φι, vel φιν, κρανίαφι, ἀγέληφι: & in ος,
ορ, abiicientes prius, σ, ν, στρατός, στρατέφι, ος-
τέον, οστέοφι: ab εοχάρα, εοχάρεφι, huiusmodi
nomina manent in declinabilia, η, tantum in
datiuo suscribitur.

Dialecti

¶ Dialecti Declinat. crescentium.

Idem Poetæ es, crescentium mutant in es, ut adiciant Φ i, $\sigma\eta\theta\omicron\varsigma$, $\sigma\eta\delta\epsilon\sigma\Phi$ i, at a $\kappa\rho\alpha\varsigma$, $\kappa\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\omega\Phi$ i, $\alpha\iota\ \nu\acute{\alpha}\upsilon\varsigma$, $\nu\acute{\alpha}\upsilon\Phi$ i, $\alpha\beta\acute{\epsilon}\rho\epsilon\beta\Theta$, $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\beta\epsilon\upsilon\sigma\Phi$ i, $\epsilon\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\iota\omega\mu$, $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omicron\lambda\omicron\gamma\Phi$ i dicunt. Accusatiuum regularem per α , faciunt, $\acute{o}\ \beta\acute{o}\tau\rho\upsilon\varsigma$, $\eta\delta\iota\upsilon\varsigma$, $\beta\acute{\alpha}\varsigma$, $\tau\acute{\epsilon}\rho\ \beta\acute{o}\tau\rho\upsilon\alpha$, $\eta\delta\iota\acute{\epsilon}\alpha$, $\beta\acute{o}\alpha$ ($\beta\acute{\omega}\mu$, *Dores*) $\eta\ \nu\acute{\alpha}\upsilon\varsigma$, $\tau\eta\rho\ \nu\acute{\alpha}\alpha$, $\nu\acute{\epsilon}\alpha$, $\eta\eta\alpha$. Nomina in $\iota\varsigma$, flectunt per $\eta\Theta$, $\eta\ \pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$, $\lambda\eta\omicron\varsigma$, $\lambda\eta\iota$, $\lambda\eta\alpha$. Dativos plur. faciunt ex recto suo addita $\sigma\iota$, $\acute{o}\iota\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\sigma\iota$, $\tau\acute{o}\iota\varsigma\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\sigma\iota$: in neutris mutant prius a, in es, $\tau\acute{\alpha}\beta\eta\mu\alpha\tau\alpha$, $\tau\acute{o}\iota\varsigma$, $\beta\eta\mu\acute{\alpha}\tau\epsilon\sigma\iota$: aliquando penultimam corripiunt, $\tau\acute{\epsilon}\iota\varsigma\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\acute{\epsilon}\sigma\iota$, $\beta\eta\mu\acute{\alpha}\tau\epsilon\sigma\iota$. Iones quoque neutra in $\alpha\varsigma$, flectunt per $\epsilon\Theta$, $\tau\acute{o}\ \sigma\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$, $\lambda\alpha\Theta$, vel $\sigma\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\Theta$: finita in $\epsilon\upsilon\varsigma$, per $\eta\Theta$, $\alpha\iota\Theta$, Aioles etiam sed accentu in antepenul. & Boiot. per $\iota\Theta$, $\tau\tilde{\epsilon}\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\eta\Theta$, $\lambda\epsilon\iota\Theta$, $\lambda\acute{\iota}\Theta$. Adiectiua in $\upsilon\varsigma$, non contrahunt $\acute{\epsilon}\alpha$, nec $\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}$, dualis.

¶ Dialecti contract. Nomin.

Poetæ $\acute{\epsilon}\Theta$, genitivi contrahunt ad $\epsilon\iota\omicron\varsigma$, $\epsilon\upsilon\rho\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\Theta$, $\rho\epsilon\iota\Theta$: accusativi $\acute{\epsilon}\alpha$ ad η , sine exceptione, $\tau\acute{o}\mu\ \pi\eta\lambda\acute{\epsilon}\alpha$, $\lambda\eta\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}$, dualis ad $\epsilon\iota$, *Dores* item $\epsilon\Theta$, gen. ad $\epsilon\upsilon\varsigma$, $\tau\tilde{\epsilon}\ \epsilon\upsilon\rho\epsilon\upsilon\varsigma$, $\tau\tilde{\epsilon}\ \pi\eta\lambda\acute{\epsilon}\upsilon\varsigma$, $\tau\eta\varsigma\ \pi\acute{o}\lambda\epsilon\upsilon\varsigma$. Attici $\acute{\epsilon}\omega\varsigma$, sui gen. præcedente vocali, contrahunt ad $\acute{\omega}\varsigma$, $\acute{o}\ \pi\epsilon\iota\rho\alpha\acute{\iota}\epsilon\upsilon\varsigma$, $\alpha\acute{\iota}\epsilon\omega\varsigma$, $\alpha\iota\acute{\omega}\varsigma$: accus. $\acute{\epsilon}\alpha$, ad $\acute{\alpha}$, $\acute{\upsilon}\gamma\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\omega\varsigma$, $\tau\acute{o}\nu\ \acute{\upsilon}\gamma\eta\acute{\epsilon}\alpha$, $\acute{\upsilon}\gamma\eta\acute{\alpha}$: recti plu. $\epsilon\epsilon\varsigma$, ad $\eta\varsigma$, ($\eta\acute{o}\ \eta\varsigma$)

Part secunda

δι' ἰππέες, πῆς: εἰν, gen. du. finitorum in κ, ad εῶν,
 subscriptione, ι, τῶν πόλεων, accentu in antep.
 Aioles recti in ῶ, contrahunt genit. ὅος, ad ῶς,
 διδῶς, accus. ὅα, ad ῶν, longes ad ἔν, τὴν διδῶν, διέν.

De Dialectis trium Pronominum

εὖ, οὖ, ὄς.

Attici pro εὖ εἰμὶ εἰμὶ, σὲ, ἔ, dicunt ἐγώ γε ἐμέ-
 σθεν, vel ἐμέθεν, ἐμοί γε, σέθεν, l. σέθεν, ἐσθεν, l. ἔθεν.
 Iones pro εἰμὶ, σὲ, ἔ, οἶ, ἔ, dicunt ἐμέο, σέο, ἐο, ἔοι, ἔε:
 & plur. ἡμέες ἡμέων ἡμῖν ἡμέας: ὑμέες ὑμέων ὑμῖν ὑ-
 μέας: σφέες, σφέων σφί, vel σφίρ, σφέας. Doras
 pro εὖ, εἰμὶ, ἐπὶ, dicunt ἐγώ, ἐγών γε, ἐγώρην,
 ἐμεῦ, ἐμῖν: & in σὺ, vertunt σ, in τ, nom. τὺ, vel
 τού γε, & τύν, g. τῷ, l. τῷ, d. τοῖ, a. τέ, l. τὺ: & εὔ, pro
 εἰ (suprii γί) plur. ἄμες ἄμῶν, vel ἄμέων ἄμῖν ἄ-
 μεις, sic ὕμες, & gemino, μ, ἄμμες, ὕμμες, cxt. Aio-
 les sine aspiratione ἄμμες ἄμμων, vel ἀμμέων
 ἀμμῖν, l. ἀμμῖ ἀμμεις, sic ὕμμες: & ἐγών γε ἐγώ (Boio
 τῷ γέ γε, κών γε) & pro νώ, σφώ, dualibus ἀμμέ,
 ὕμμε: & Poetæ pro ἡτῶς ὑτῶς: & σφέ, ἔθεν, pro
 εἰ, atq. σφέ-τέ, pro σφᾶς. Doras pro εἰ, & σφᾶς,
 promiscue μίν, siue νίν, dicunt. Poetæ quoq. προσί,
 habent τῖν, & τείν: & dual. νῶι, νῶιν: σφᾶι, σφῶιν:
 σφέε, & σφῶέ, σφῶιν, & genitiuos utrosq. ἐμέο,
 σέο, ἐο, ἡμέων, ὑμέων, σφέων. in ἡμῖν, ὑμῖν, ἰ, bre-
 viant, & pro σφίσι, dicunt σφί, vel σφίρ, aut φίν.

Dia:

¶ Dialecti coniugation. per finales

Aioles pro *eis*, *ei*, secundæ & tertiæ personæ primi præsentis dicunt *ης, η*, Dores *εις, ε*. idē pro *ομεν*, primæ plur. dicunt *ομες*, & *ονη*, pro *οσι*, tertiæ. primas enim plu. in *μεν*, mutāt semper in *μες*, & tertiās *οσι, ωσι, ασι, ὄσι*, in *ονη, ωνη, ανη, ὀνη*. Poetæ *ομεν*, pro *ωμεν*, in subiūctiuis. Iones *η*, tertiæ secūdi præf. dicūt *ησι*. Boiotij pro *ον, αν*, tertiæ plur. imperf. exact. & aoristi dicūt *οσαν, ασαν*, vt à *δοδίσω, εδοδίσον, εδοδίσοσαν*, deinde *εδοδίσαν*, Pl. 5. & pro *ασι*, tertiæ, plu. perfecti dicūt *αν, τέτικαν*, honorauerunt. Aioles pro *κώς*, participij *κων*, accentu retractu *τέτικων*. idem & Poetæ vt si verbū esset in *σκω*, mittūt imperfectū, & aoristū in *σκον*, sine augmento, quorū tertia *σκε*, vtuntur Iones. Attici pro *έτωσαν*, tertiæ imperatiui dicūt *όντων*, apud quos tertiæ plurales imperatiuorū sūt similes genitiui plu. suorū participiorū, *τιόντων, γελώντων*, pro *τιέτωσαν, γελάτωσαν*. Aioles *ηιν*, infiniti cuiusuis dicūt *ην*: Dores *εν*: Iones *εμεν*: veteres Att. *έμεναι*, *η* quouis *εναι, ἔν, ἦναι, άναι, όναι, ύναι*: Iones *έμ, όμ, ἦμ, άμ, όμ, ύμ*: Attici *έμμαι, όμμαι, ἦμμαι, άμμαι, όμμαι, ύμμαι*: *η* *είναι, esse, θείναι, posuisse, δίδναι, dedisse, έμ, θέμεν, όόμ, έμμαι, θέμεναι, δόμεναι*. Poetæ, *μ*, geminant, vt vocalē præcedētē positione pducāt *έμεμεναι*.

D 4

Iones

Pars secunda

Iones pro ει, primæ plusq. & ει, tertiæ dicunt
 εα, εε: deinde Attici η, pro utrâque ετετίκη, ego
 & ille. pro εισαρ, tertiæ plur. εισαρ, ετετίκεισαρ.
 Futurum Dores flectunt Esmeni forma, ἔ-
 σω, ἔσεις, cæter. pro ε, secundæ imperatiui Aori-
 sti dicunt ορ, εἴπωρ, εἰπάτω: ἐνεγκορ, κάτω, pro
 εἴπε, εἰπέτω; ἐνεγκε, dic, fer. imperatiuis in ε, ad-
 dunt σ, ἀγε, ἀγες, Φέρε, Φέρες, & Φρές, in his ε,
 amisso, eius loco, σ, adnectunt, δίδω, δίδες, σκέω
 σκές, σπῶω σπῶες, vnde ἐνίσπω ἐνίσπwes, ἔω ἔς, vnde
 ἀφες, dimitte, δέω δές, pone. In voce pass. &
 media secundæ personæ in η, vt τίς η, olim si
 niebantur in εισαι, indicatiuæ: subiunctiuæ in
 ησαι, τίς εισαι, honoraris, τίς ησαι, honoreris: vn-
 de καυχᾶσαι, gloriaris, pro καυχᾶ: Ionice in
 εαι, ηαι, τίς εαι, τίς ηαι: Attice in ει, vnde à βέλο-
 μαί, βυλει, vis: οἶομαι, οἶει, putas: ἔομαι, εἶ, es, con-
 tract. pro ει: ὀφισμαι, ὀφει, videbis. Secundæ in ε,
 & ω, finiebâtur in εσο, ασο, ετίς, ετίσω ex ετίς εσο
 ετίς ασο: Ionice in εο, αο, ετίς εο, ετίς αο: Attici cō-
 traxerūt ad ε, ω: Dores ad ευ, α, ετίευ, hono-
 rabaris, ετίσα, honoratus es, vel honorasti.
 idem Dores pro μεθα, primæ plur. dicunt μεσ-
 θα: Aioles μεδε, vel μεθερ. Iones tertias in νται,
 ντο, efferunt per αται, ατο, ν, verso in α, τίοντο,
 ζοίαζ: hac forma habent tertiam plur. per fe-
 ai

ἔτι & plusq. in verbis $\omega\omega, \beta\omega, \phi\omega, \pi\omega, \& \kappa\omega, \gamma\omega, \chi\omega, \sigma\omega$, l. $\pi\omega$, cū figuratiua actiui, & in verbis in $\xi\omega$, cum Esomeni δ , in alijs cum figuratiua præsentis, penultima sepius correpta, τετύφαται, ετετύφατο: τάσσω, τετάχεται, ετετάχαστο: φράζω, πεφράσθαι, επεφράσασθαι. perfecti secunda sing. & temporum in μ i, solet contrahi ad η , μέμνημαι, μέμνη, pro μέμνησαι: κάθημαι, κάθη: δύναμαι, δύνη: επίσταμαι, επίστη, pro κάθισαι, δύνασαι, επίστασαι Boiotij pro ισται, tertia exacti & Aoristi dicunt $\epsilon\upsilon$, accentu in antepenultima $\epsilon\tau\iota\delta\epsilon\upsilon$, $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon$, honori fuerunt, sic $\epsilon\theta\epsilon\upsilon$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\upsilon$, $\epsilon\delta\theta\upsilon$. Attici por $\epsilon\sigma\delta\alpha\iota$, $\alpha\sigma\delta\omega\sigma\alpha\upsilon$, tertia imperatiuorum dicunt $\epsilon\sigma\delta\alpha\upsilon$, $\alpha\sigma\delta\alpha\upsilon$. $\eta\epsilon\sigma\theta\omega\upsilon$, honorantor. Aioles secundis personis in σ , addunt $\theta\alpha$, $\epsilon\phi\eta\sigma$, $\epsilon\phi\eta\sigma\delta\alpha$: $\sigma\iota\delta\alpha\sigma$, $\sigma\iota\delta\alpha\sigma\delta\alpha$. tres plura les $\epsilon\iota\eta\mu\epsilon\upsilon$, $\epsilon\iota\eta\tau\epsilon$, $\epsilon\iota\eta\theta\alpha$, patiuntur fūcopen, $\epsilon\tau\mu\epsilon\iota$, $\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau\epsilon\upsilon$. Dores tertia sing. $\tau\eta\eta$ in $\tau\eta$ i, finiant per η , $\iota\sigma\tau\alpha\tau\iota$, $\tau\iota\theta\eta\tau\iota$, $\sigma\iota\delta\eta\eta$, $\sigma\eta\lambda\lambda\eta$, pro $\iota\sigma\tau\iota\sigma\iota$, cat.

¶ Dialecti contract. verb.

Dores contractionem factam in α , α , mutant in η , vnde $\delta\iota\psi\eta\upsilon$, $\pi\epsilon\iota\eta\upsilon$, $\xi\eta\upsilon$, $\zeta\eta$, $\epsilon\zeta\eta$, pro $\delta\iota\psi\alpha\upsilon$, sitire, $\pi\epsilon\iota\eta\alpha\upsilon$, esurire, $\zeta\alpha\upsilon$, viuere, $\zeta\alpha$, viuit, $\epsilon\zeta\alpha$, ex $\epsilon\zeta\alpha\epsilon$, viuebat. Poetæ α , ex contractionē disoluunt in $\alpha\alpha$, $\gamma\epsilon\lambda\alpha\alpha\delta\alpha\iota$, $\gamma\epsilon\lambda\alpha\alpha\alpha\delta\alpha\iota$: & ω , in $\acute{\omega}$, aliquando in $\acute{\omega}\omega$, $\acute{\omega}\rho\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\omega}$, $\acute{\omega}\rho\acute{\omega}$, $\acute{\omega}\rho\acute{\alpha}\sigma\iota\tau\epsilon$,

Pras secunda

ἔρῳτε, ὄρεῳτε: πηδῶ, ῶ, πηδῶ. Aioles ἄρ, infini-
 ti disoluunt in αῖρ, γελᾶρ, ridere, Iones α, fa-
 ctum ex contractione disoluūt in εα, τελέεσθαι,
 τελέεσθαι. Dores &, contractum ex εο, mutant
 in ευ, τελέεμεν, τελέεμεν. Secunda & tertia perso-
 na ὄης, ὄης, secūdi præf. actiui, & secunda ὄης, pas-
 siui contrahuntur aliquando ad ὄς, ὄς, διδῶ, ῶ,
 διδῶς, διδῶς, διδῶ, διδῶ, διδῶσι, Ionice addita οί:
 διδῶμαι, διδῶ, διδῶ, deris. sic γνῶ, ῶ, γνῶς, γνῶς,
 γνῶ, γνῶ: γνῶμαι, γνῶ, γνῶ. Secūdam inf. actum
 post factam contractionem, γελῶμι, τελῶμι,
 ομοῶμι, pro μι, accipit formam ην, ης, cæt.
 γελῶμι γελῶς γελῶμι. γελῶμεν γελῶντε γελῶσαι.
 τελῶμι τελῶς τελῶμι, cæt. ομοῶμι ομοῶς ομοῶμι, cæt.
 Dores in τελῶμι, ομοῶμι, contrahunt prius οί, in
 ῶ, τελῶμι. Poetæ in γελῶμι, disoluunt ῶμι, in ὠοί-
 μι, γελῶοιμι, ἡβῶοιμι, ex ἡβῶμι, ἡβῶμι. hoc secun-
 dum imp. solet retinere αι, pro ῶ, in penulti-
 ma ex ijs, quæ sunt in ᾶω, vt ἰστέω, ἰστέω, ἰσ-
 τέω, cæt. starem ἂ ἰστέω: ex finitis in ἔω, reti-
 net αι, pro οί, τιθεῖν, τιθεῖς, cæt. ponerem, ἂ τι-
 θέω: in voce passiva, τιθεῖμι, τιθεῖς, τιθεῖς, l. τε-
 θεῖμι, cæt. sic σταίω, δείω, starem, ponerem,
 ἂ σταίω, θέω, sine reduplicatione. Quæ produ-
 cunt penultimam perfecti, futuri, & exacti
 habent secundum perf. pass. forma secundi
 præ;

præsentis, secunda persona ὄν, contracta ad ὦν,
 vt dixi paulo ante, habēt & secundū plusq. sed
 vtraq. sunt rarissima. perf. μεμνῶμαι, ἦ, ἦται.
 ὠμεδα, ἦδε, ὦνται, sic πεποιῶται, οἷ: ἐς ὦμαι, τᾶ,
 τᾶται, seruat α, & si alia sunt, propriū erit ver-
 borum in ἄω: δεδηλῶμαι, ὦ, ὦται, vel ἦ, ἦται. ὠμε-
 दा, ὠδε, vel ἦδε, ὦνται. plusqu. μεμνηῖμι, ἦο, ἦτο.
 ἦμεδα, ἦδε, ἦντο, sic πεπονηῖμι: δεδηλώμην, ὦο, ὦτο.
 ὦτηδε, ὦδε, ὦντο. In exacto medio patiūtur ali-
 qua suncopen syllabæ κς, ὠνάμην, εὐράμην, εδυ-
 νάμην, pro ὠνησάμην, εὐρησάμην: εδυνησάμην, (non
 αἰο, αἰτο. αἰδε, αἰντο) sic in tertio dicitur, ἰσταίμην,
 ἰσταιο ἰσταιν. ἰσαίμεδα, ἰσταιδε, ἰσταιντο, & ἐσταί-
 μην, pro ἰστησάμην, ἐστησάμην. formari quoq.
 possunt à barutonis vt εὐράμην, εδυνάμην, ἀεὐ-
 ρω, δυνῶ, vel εὐρέω, δυνάω.

¶ Adnotationes in verba.

Seruata proportione præcedentium regu-
 larum, & in alijs locis contractiones faciles
 reperies, vt βοήσομαι, βώσομαι. ex τό, τά, καί, πρό,
 & dictione sequenti à vocali incepta solent
 fieri contractiones tanquam in vna dictione,
 τό ὄνομα, τ' ἐνομα: τό αγαθόν, τ' αγαθόν: τό ἱμάτιον, θ' ἱ-
 ματίον: καὶ ὑμῖν, χ' ὑμῖν: καὶ ἐμ, κ' ἐμ: καὶ αὐ, κ' αὐ: καὶ
 ἐγώ, κ' ἐγώ: ἐγώ οἱ δα, ἐγ' οἱ δα: πρὸς βαλου, πρ' βαλου:
 πρὸς ἐτίδει, πρ' ἐτίδει.

Attici

Pras secunda

Attici è barutonis faciunt circumflexa, & contra è circumflexis barutona, vt τυπῶ, τυπέω: δούπω, διπέω: ῥίπῶ, ῥιπέω: εἶδῶ, εἰδέω: μύκῶ, μυκάω: κύέω, κύω: πιξέω, πιξώ: στέρεα, στέρω: σκέω, σκῶ: σπάω, σπῶ, vnde ἔρχομαι, ἔσπορ. Barutoni non appellant verbum, quod in vltima circumflexum non habet, eò quòd barutonos, idest grauis in illa syllaba, vt docent, subintel ligatur: circumflexum, quod contractionem patitur, ob id quod accentum possideat circumflexum. omne verbum super vltima longa habens accentum circumflectitur. Sciendum est quoduis verbum tres posse habere formas, grauitonam, circumflexam, & in μ, ex quibus vna, quam alia, vt græcis placuit, magis est in vsu. hoc etiam affirmare audeo nostrum Esmenon, quod futurum secundum vocant, præsens contractum esse cum significatione præsentis, & futuri: & Aoristum actiuum, apud alios secundum, imperfectum esse sui barutoni: passiuum verbi in μ, cum significatione communi vtrique, (manifestum nanque est hæc duo tempora imperfectum & Aoristum mutuari significationem) eademque ratione Esmenon Pass. esse Mellonta vocis mediæ verbi contracti. similiter

liter notum est, futurum, & perfectum medium induere formam & significationē præsantis, vt ἀξω, διῶ, οἶσω, ὀρω, Imp. ἐδυσον, εἰσον, ὠρῶμην, ex διῶ, ὀρω, ἀγω: & πεφρίκω, κείς: κέρῶ, γείς: πεποιθέω, ex φρίζω, φρίττω, I. φρίκω, πέφρικα: κέρῶ, κέρῶγα: πέθω, πέποιθα. Præsentia φάσμαι, ἐδῶμαι, πίομαι, pro futuris traduntur. Idem verbum varias formas barotonas accipit, vt τέκω, τίκτω: δῖκω δαῖκνω: λήβω, λαμβάνω: δεικω, δεικνύω, δεικνυμι: μήθω, μαθέω, μανθάνω: δεινω, δνέω, τέθνημι. sed huiusmodi figurata vltra infectum non coniugantur nec finita in άνω, είνω, είω, άδω, έθω, ύθω, οκω, χθω, λδα, νδα, έβω, μβω, ρβω, υίω, & άω, desideratiua, in λω, simplici λ, polysyllaba in ύω, quæ formant ex se alia in μι, & quæcunque pleonasmum, aut reduplicationem habent, vt κρύβω, κρύπτω: τίτρώσκω, & complura in ίνω: primitiua vero reliqua formant tempora, vt φθίνω, φθίω: αρέσκω, αρέω, Μελ. αρέσσω: διδασκώ, διδάξω. Futurum regulare verborum in λω, νω, ρω, corripit penultimam, κέλλω, κέλω: σπείρω, σπέρω, vel aliud habent dema correptum, obsoletum quamuis, vt σπέρω, vnde σπέρμα.

¶ In defectiua seu anomala.

Nonnulla sunt verba, quorum hoc, quam illud

Pars secunda

illud tēpus est in vsu frequētius. quare Gram³
matici eiusdem significati, aut fere similis, è-
diuersis tamen dematibus tempora vsitatio-
ra construentes vocarunt a nomala. ea quòd
certam analogiam seruent, ni plurium dema
ta in lexicis desiderarentur, prætèmitterem
in tacta, sed ne in illis inuestigandis ambige-
res ordine literarum hoc loco subiungere de
creui, quibus, quia regularia, non omnia tem
pora adscripsi.

Αγω, duco αγάγω, P. ἀγῆχα, αγήοχα ΑΟ. ἤγομ,
ἤγαγομ, inf. αγαγεῖν, P. αγαγῶμ. Αγνύω, ἀγνυμι,
frango, quasi ab ἀγω, Ex. ἤξα, ἑάξα, ΑΟ. P. ἤγην,
εἰάγημ, P. m. ἤγα, ἑάγα, frequentius cum κατὰ, κα
τάγνυμι, κατέαγα, κατέαγην. Αἰδῶ, ἀνδράνῳ, pla-
ceo, ἠῶ, ἑάδω, ἑαδῶς. Αγέρω, excito, αγήγερεκα, ηγη
γέρκεμ· Αισθάνομαι, αισθέομαι, ἦσθιμαι, ἦσθῆσθαι,
αἰσθῶ, ἦσθῶμην sentio. Αἰλώω, αἰλίσκω, capio, ἤλω
κα, εἰάλωκα, captus sum, αἰλίσκομαι, αἰλωμι, ca-
pior, ἤλωμ, εἰάλωμ, captus fui, αἰλῶναι, capi, αἰλῶς,
captus, significatione passiva. cum ἀνά, consu-
mere, ἀναλίσκω, consumo, ἀνάλωκα, ἀνήλωκα,
ἠκόλωκα, consumpsi. Ἀμαρτάνω, ἀμαρτῶ, ἡμαρ-
τομ, pecco. Αμφιέω, αμφιέννυμι, induo, αμφιέσω,
αμφιεσθαι. ανεῖλον, intefeci, ex εἶλω, vide ἀναι-
ρέομαι. Ανοίγω, aperio, ξῶ, ἀνέωξα, ἀνεώχθημ, ἀνέωγ
μαι,

και, ανεωργμένθ, P.m. ανεωργα. Απεσυλῆκα, indu-
tui, απεσυλῆκας, ex αποσυλάω. Αρέω, αρέσκω, pla-
ceo, αρέσω. Αυξέω, vel αύξω, augeo, αυξήσω.

Βάω, βάινω, vado, βῆμι, έβην. καταβαίνω, κατέ-
βην, κατάβηδι, κατάβα, descende, ex κατάβαε.

Βάλλω, iacio, βλέω, βέβληκα. Βιώω, viuo imp. 2.

βιόμην, βιόμην: βιώμι, εβίωμ, βιῶναι, βίος. Βάπτω, βά-
πτω, tingo, Es. βαπτῶ, Α. έβαπτον. Βλάπτω, βλάβω,

noceo, Es. βλαβῶ, έβλαβον, P.m. έβλαβα. Βλέπω,

Αο. έβλεπον, non mutauit e, in α, nec έλεγον,

έφλεγον.

Γάμω, Ex. έγημα: γαμέω, ήσω, duco vxorem. Γέ-
νω, γείνω, γίνω, γίνομαι, γίγνομαι, γεννάω, nascor,

sum, fio, cum παρά, adcedo, παραγίνομαι. Γινώσ-
κω, γνός, έγνωκα, έγνωρ, nosco: cum ανά, lego,

αναγινώσκω. Γρηγορέω, εγρηγόρηκα, vigilo.

Δάκνω, δακέω, δακίσω, δεδάκημαι, εδάκην. Scio. Δάκνω,

δῆκω, ξω, Α. έδισακον, mordeo. Δείδω, δέδεκα. (in δέ-
δοκα, suspicor oi, pro ei, malae prolationis er-
gò) δίω, δέδια, δειδίκαδι, δέδιθι, time, δειδίσσομαι.

Δέω, δέσω, δῆσω, δέδεμαι, εδέθημ, ligo. Δέομαι,

δέω, δεδέημαι, δέησομαι, εδέηθημ, rogo, indigeo,

quamvis diuina tradūtur hęc duo idem sunt.

Δειγνύω, δειγνύμι, δείκω, δειξω, έδειξα, indico. Δι-
δύω, im. εδίδισκον, σο, εδίδισ, do: δίδω, im. 2. δίδην, πα-

δίδμην, δέδοκα, πα. δέδοκα, aut est presens à δέδο-

μι,

Pars secunda

μι, Ionico, imp. aut plus. ἐδεόμην, F. P. δέδοσμαι,
E. ἐδόθην, δέδοσμαι. imp. δός, vel δόσο, vel δέ-
δοσο, vel δίδω, da. in. δέναι, P. δός. Vides penul-
timam nunc produci, nunc breuem manere.
illa præcipue, quæ ex adiectiuis nominibus
componuntur, producant: illa solent breuem
retinere, quæ formant ex se alia in μι. διδάσ-
κω, διδάχω, ξω, ἐδίδαξα, doceo. διδράσκω, fugio,
διδράω, άσω, δ'ράω, δρήμι, in. δράναι. comp. ατέ-
δραμ, δέδραμ, ας, α, fugi, & fugerunt, per α, mo-
re Dor. in. αποδράναι, P. αποδράς. Δοκέω, δόκω,
ξω, έδοξα, puto. Δρέμω, δραμέω, δεδράμικα, έδρα-
μου, curro. Δυνάω, δύνάμαι, Ex. P. εδυνάσθην, ηδυ-
νάσθην, med. εδυνάμην.

Εγ'ώδω, εγ'ώοιδα, ego noui: εγ'ώμαι, εγ'ώομαι,
ego puto. Έδω, έδωκα, έδωκα. edo. p. p. εδωδομαι.
Ειδέω, ήκα, ήσω, scio. im. z. ειδείην, 46. είδω, είδωρ, P.
m. είδα, P. είδειν, ήδειν, in. εισέναι, P. εισως, (είδα, sus-
picor deprauatum pro είδα.) fut. είσται, ίδω,
ιδωρ, im. ίδε, in. ιδείν, P. ιδών, vidēs. έθω, έωθα, cōsue-
ui. Έγνωσμαι, εγνωσθην, εμνήσθην, έρωσθιν, άγνώω,
μνάω, έώω, acceperunt, σ, & ήνωσμαι, ab ακέω:
εσώθην, άσώω, vel σάωω, non item. verba in
έωω, nunquam σ, accipiunt, in alijs non datur
certa regula. Attici perfecta pass. a verbis in
ω, per σμαι, efferunt, μείνω, μετίσμαι. Έδρα-
κου,

κῶρ, pro ἑδαικῶρ, ἀδέρκω, vidi. Ἐπραθορ, perdidī,
pro ἑπαρδορ, ἀπέρθω. ἐλθω, venio, vide ἐρχομαι.
Εὐνήνοχα, tuli, ab ἐνέχω, ἐνέγκω, fero. Εὐοργα, com-
posui, pl. ἐώργειρ. ἐοίκα, similis sum. pl. ἐώκειρ, ab
εἰκώ. ἐολῶα, speraui, ἐώλπειρ. Ἐρομαι, πρόμην, εἰρο-
μαι, ἐρόμιρ: ἐρέομαι, ἐρήσομαι, interrogo. Ἐρέω, ἐι-
ρέω, εἰρηνικά: ἐρεώ, εἰρω. Es. ἐρῶ, dico, idem est cum
præcedenti. Εὐρίσκω, εὔρω, εὔρορ, εὐρέω, ἦσω, inue-
nio, Ex. p. εὐρέδην. Ἐχω, habeo, m. ἔξω, perpe-
ram aspiratur: σκέθω, σκέω, ἐσκήκω: σκῶ, vel ἐσ-
κῶ, ἐσχωρ, ἐσκόμιρ, ἐσκήδην: ἰόχω, ἰοκόμιρ, σκῆμι,
im. σκέδι, σκέος, σκέτω. cum ἀνά, sustineo, cum
ἀπό, abstineo, ἀνέχω καὶ ἀπέχω, sustine & absti-
ne. Ἐω, εἰω, εἴμι εἰς εἶσι, ἰμην ἴτε ἴσι, vel ἴασι, eo, vel
ibo, im. εἴρ εἰς εἶ. ἰμην ἴτε ἴασι, im. ἴδι ἴτω. & εἴ,
vnde ἀπιδι, ἀπει, abi, ἔξει, exi: ἰω, ἀο. ἰορίες, in. ἰέ-
ναι. p. κῶρ. p. m. εἴα, ἦα, ἦα, pl. ἴειρ, tertia pl. ἴεσσι,
ἀνῆσσι, ἐξήσσι. in multis conuenit cum εἴμι,
sum, quod vtrumque formetur ab ἐω. Ἐω, εἰω,
ἰέω, ἰίμι ἰῆσι ἰῆσι. ἰερν ἰετε ἰεῖσι, l. ἰέασι, ἰῶσι, ἐνῶσι,
mitto, pas. ἰετω, im. ἦν, ἦς. & ἰην, ἰῆσι. pas. ἔμην, ἰέ-
μην. 2. εἴην, ἰέμην, cet. pas. ἔτηρ. im. ἐοο, ἐδω. ἰέδι, ἐο,
ἔτω. ἐο, ἔ. vnde ἀφεο, dimitte, καῖδω, κάθεο. inf.
ἰέναι, εἴναι, ἐδαι, ἀφέναι. p. εἰς ἐντῶ, ἰεῖς, ἰέμην, ἔ-
μηνος, ἀφείσ. perf. At. εἴκα, ἀφείκα, pas. εἴμαι, ἐώ-
μαι, vnde, ἀφένται, ἀνένται. Ex. p. ἐδην, εἴθην.

E

par.

Pras secunda

par. ἰδεῖς, παρεῖς, prætermittens, cum οὐρ, ξύρ, significat intelligere, συνίημι, intelligo. im. συνῆρ, im. σύνες. inf. συνιέναι, P. συνιείς. per. συνῆκα, εοσυνῆκα: ξυνίημι. in voce pass. cupere, vnde ἐφίεμαι desidero, ἐφίεμην, desiderabam. ab eodem ἀμφιέννυμι, induo: ἔω, ἥμαι, ἔω, ἔμαι, sedeo, καθῆμαι, ἐκαθήμην, im. καθήσο, καθέω, κάθω, sede.

Ζάω, ζῆς, ζῆ, vivo, is, it. imp. ἔζωρ, vel ἔζηρ, ησ, ἔζη. ἀζήτη, inf. ζῆν. Ἦνδ' ἐγώ, dixi ego, ἦδ' ὅς, dixit ille, ex ἄω, ἥμι, Spiro, dico, im. ἦρ ἦς ἦ. Ἦδα, cras, παρῆδα, adfuisti. ἦειμν, ἦμν, iueramus, ἦδεμν, ἦομν, noueramus.

Θάπτω, τάφω. A. P. ἐτάφην. sepelio. Θνήσκω, morior, θνάω, τέθνηκα, θείνω, ἐθανομ. Es. m. θανῶμαι, τέθνημι, in. τεθνήναι. P. τεθνάς & τεθνεώς. Θρέξω, θρέψω, fu. ἀτρέχω, curro, τρέφω, allo, θ, perperam, pro, τ: θρίξ, τρίχος, capillus, in obli quis, τ, pro, θ. Θέω, pono. im. 2. θείην. 29. 2. θήσω: θείω, τέθεικα, μετ'. τεθείσομαι, fut. τεθήσομαι, suspicor, η, pro η, aut contra pronuntiatio- nis barbaræ errore. Ex. ἐτέθην, θῆμι, ἔθην, ἐδέμην. im. θέο, pone, inf. θεῖναι, θέσθαι. P. θέεις, θέντω, θέμεντω: ἰδέω, imp. ἐτίδου, εἰς, ἐτίθει. secundo, τιθεῖν, ἰθείης. imp. τίθει, τίδου, τίθει, τίθει, pone. Θάλλω, germino. P. m. τέθνηλα.

ἰκνῶ

ἵκνομαι, venio, ἵκω, ἵξομαι, ἵγμαι, & ἥκω, venio, nisi est posita η, pro ι. ἰῶταμαι, volo, as, ἰῶτιμι: πιάω, πτέω, πήσομαι, πῆμι, ἐπῆμ, ἐπιάμην, in. πιάδαι, πτέδαι, ἐπιπτέδαι, P. πιάσ, ἀντῶ, καταπιάς, deuolans, πιάμενῶ. ἰσάω, ἰσῆμι, scio, tert. pl. ἰσασι, sciunt, melius ἰσᾶσι. imp. ἰσῆμ. tert. plu. ἰσασαμ, & ἰσαμ. P. ἰσας, ἰσαντῶ, τοῖς ἰσασι, rectius ἰσᾶσ ἰσαντῶ, τοῖς ἰσᾶσι. imp. ἰσᾶθι ἰσάτω, suncope, ἰδιῖστω. ἰστε ἰστωσαμ, vel ἰστωμ, pass. ἰσάμαι, ἰσάδαι. vnde ἰσταμαι, sed melius à ἰστάω, sine aspiratione cōp. ἐπίσταμαι, scio, estoι en ello. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ἐπίστω, ἐπίστατο. fu. ἐπιστήσομαι. ἰδιμην, ἰσμεμ, scimus.

Καλύπτω, καλύβω, p. m. κεκάλυβα. Κρύπτω, κρύβω, κρυβῶ, ἐκρυβον κέκρυβα. Κεῖμαι, iaceo, iacui, ἐκείμην, iacebam, iacueram, κείσομαι, comp. ἐπίκειμαι, ἀνάκειμαι, διάκειμαι. Κλάζω, κλήγω, κέκληγα, κέκληγας, resono. Κράζω, κράγω, κέκραγα, inde κεκράγω, eis, vociferor. κεκράζω, κέκραξα. sic ex γρηγορέω, γρηγόρω. p. m. εγρήγορα, fit εγρηγορέω, vigilo: ex πείδω, πέποιθα, πεποιθέω, confido.

Λαγχάνω, sortior, λήχω, ἐλαχον, λαχέω, im. 2. λαχόμην. 29. Λανθάνω, lateo, λήθω, ἐλαθον. Λαμβάνω, capio, λήβω, ἐλαβον. Μανθάνω, disco, μαθέω, μή-

Pars secunda

ἴδω, ἔμαθον. Οἶω, ᾔκα, οἶσιν, οἶομαι, suncope, οἶμαι.
fero, puto. οἶδα, pro οἶδας, εἶδα, nosti, ab εἶδω,
p.m. εἶδα, vel οἶδα. Οὐάω, οὐέω, ὀνήμι, ὀνίνημι, ἰαυο,
im. 2. παρ. vel me. οὐαίμηρ. fol. 29. p. 2. v. 18.

Πάχω, πῆθω, ἐπαθον, fu. πῆσομαι, nam πείσο-
μαι, deprauatum est ei, pro η: πένθω, πέπνυθα,
πεπονθώς, πενθέω, ratiō, lugeo. Πίπτω, cado,
πέτω, & πέσω, πεσέω, πῶω πέπιωκα, ἐπέσηκα. Αο.
ἐπέσορ. Es. πέσομαι. iterum hoc loco monen-
dum, Εἰς menon, & præsens contractum idē
esse: ideo πεσομαι, præsens dixerim cum utrā
que significatione: similiter in cantico Simeo-
nis, ἀπολύεις, dimittis ex ἀπολύέω, ἀπολυεῖς, di-
mittes intelligi vellē. Πίνω, bibo, πῶω, πέπωκα,
πώσω: πῶω, ἐπιον, im. πῖθι, bibe. πλῆσσω, percutio,
Αο. ἐπληγην, docent referri ad corpus, ἐπλάγην,
ad animum. Πλάγχθη, errauit. Πυνθάνομαι, πέν-
θω, πένθομαι, πύθω, ἐπυνθορ, ἐπυνθόμηρ, πέπυσμαι,
πέυσσομαι, interrogo, audio. Πράσσω, vel πράττω,
Χα, ξω, facio. Πράσσω, ἄσω, να, vendo.

Ρέω, fluo, ρεύσω, ρέω, ἐρέω, ἐρήσω, ἐρ-
έω, ἐρήμι. ex ρέω, vel ῥέω, τόρῆμα, verbum, ῥήτωρ, Re-
tor, orator, quod fluat oratio. ῥέω, dico, ἐρέ-
ω, dictus. Ρηγνύω, ῥηγνυμι, rumpo, ῥήγω,
ξω. Αο. p. ἐρέαγηρ. p. ῥαγείς. p. m. ἐρένηκα, & ἐρ-
έω, διερέω, διερέω. Ρωμνύω, ῥάμνυμι, ῥώω,
ῥέω, ἐρέω, ἐρέω.

ἐρρώκα, σω. ἐρρώμαι, ἐρρώμην. im. ἐρρώσο, in. ἐρρώσ-
σαι, valeo.

Σβεννύω, σβέννυμι, extingo, σβέω, ἐσβενκα, σβέ-
σω, σβώ, ἐσβου, σβήμι, ἐσβιρ. Σένω, Exactū, aut, p.
mediū ἐούνα, σύω, εοϋθην, fugo. Σπένδω, σπέδω, σπεί-
σω, libo. Σπείρω. Aioli, σπέρρω, qui, pro v, subii-
ciunt ι, & ρ, pro ι, similes dialectorum figu-
ras, in lexicis tradi debent, vt σταχύς, αοτα-
χύς, ῥάσσω, ἀράσσω: quæ in flexione reperiu-
ntur, in arte. Σταίω, im. 2. στάιην, σταίης. ἐστακα, στη-
σω, σταθησομαι: ἐστάω, Ion. ἐστάσομαι, ἐστάθην. 22.
στημι, ἐσθην, im. στήμι. in. στήναι, στάναι, p. στάς.

Τέμνω, τμήνω, ξω. Τίκτω, τέκω. Τυχάνω, τυ-
χέω, τετύχηκα. τέυχω, τέυξομαι. τύχω, ἐτύχοι. Illa
solent inueniri themata, ex quibus sine muta-
tione penultimæ, formari possunt tempora,
φέυγω, φύγω, ἐφυγοι. τίνω, τίω, τίέω.

ὑποσχέμαι, promitto, ὑπέσχιμαι, ὑποσχέσομαι,
ὑπεσχέθην, ὑπεσχόμην, ἀσχώ, & σκέω, ὑποήσομαι,
promittam, ἀστάω, ὑπέσθην, promisi ἀστήμι.

φάω, φημί φησ, (non φησ) φησί. dico, acui-
tur frustra. im. ἐφην, in plu. ἐφαμην, & ἐφιμην, p.
ἐφάμην, in. φάναι, φάσαι, dicere, p. φάμηνος. φάναι,
apparuisse ἀφάνω. φήγω, ἐφαγοι, ἀφάγω, præ-
fens, aut Esom. m. φάγομαι, comedā, τρώω, αο.
ἐτραγοι. trago, φέρω, fero, non transit ultra infe-

Pars secunda

Etum. φθάνω, φθαίω, praeuenio, φθάσω, φθῆμι, ἐφθην. φθίνω, φθίω, κα, σω, corrumpo. φύω, φύσω, nascor, fio, Φῦμι, ἐφυρ.

Χαίρω, χάρω, εὐχαίριρ, χαρέω, χαρήσομαι, gaudeo. Κάσκω, κáινω, ἐκασορ, κέχκηνα, κανέμαι, de hisco. κέω, κένσω, fundo Ex. ἔχεα: ἔχεια, ἀκένω, impera. κέορ, funde, ἐκέορ, effunde, inf. κέαι, εκκέαι, effudisse. áθω, áσω, έωσα, έωμαι, ωθέω, expello. Saepius Aoristum, quam Eloquentem non, scripsi, quia frequentius est. ᾠταρ, ὁ amice, heus vos.

Ex ijs, quae impersonalium nomine circumferuntur, quod suppositum non semper appareat, haec accipe, δεῖ, oportet, έδει, oportebat, δεήσκει, edέησε, δεῖν, oportere. Χρῆ, conducit, pro χρᾶ, ἔχρηρ, pro ἔχραε, ἔχρα, vel ἔχρη, ἀχρήμι, ἔχρηρ, ης, ηρ, addito ν, in tertia, (non χρή, εχρήρ.) χρήναι, oportere, χρεώρ, decens. απόχρη, sufficit. ανήκει, conuenit, ανήκε. πρέπει, decet, έπρεπε, πρέπειρ, expedire. συμβάινει, contingit, συνέβη, συμβήσεται. φιλεῖ, solet. έξεστι, έπρεστι, ενεσσι, μέτεσσι, πάρεσσι, libitum est. αρέσκει, placeat. δοκεῖ, videtur. διαφέρει, differt. έστι, licet. ενδέχεται, accidit. επέρχεται, succurrit. επήλθε, in mentem venit. ήκωται, auditum est. έίμαρταρ, πέπρωται, fatale est. participia nuetra, δέον, εξόν,

ἐξ ὧν, προοήκον, παρὸν, ἐνὸν, cum liceat, cum sit permissum, cum deceat, δεήσῃ, cum oportuerit. ἐνδεχόμενον, cum fieri possit. δόξαν cum videatur. Hæc de anomalis, seu defectivis admonuisse sat est: facile ipse tēpora formabis prætermissa: nos plura, cum Cæporino consentientes, addere super sedimus, qui ait.

IN summa rarum verbum est apud Græcos, quod omnibus suis temporibus absolutum, non indigeat aliquo tempore ab alio semate mutuando, è diuerso rarissimum anomalum, quod saltem vnicam personam absque analogia conficiat, nempe quæ passim collecta à Grammaticis vocantur anomala, proprie defectiua sunt non anomala. semper itaque in deducendis temporibus sumendum est semagenuinum, licet vsus non recipiat. aliud enim flectendæ linguæ ars est, aliud vsus. Ars præceptis acquiritur, vsus frequenti lectione.

¶ In præpositiones.

Per suos casus cum significatis commodè satis præpositiones tradidi. de quarum vario vsu, proprietate, & compositione plura hoc loco dicerem, si linguarum elegan-

gantiā, & locutiones varias, quæ in ipsis facilius notantur libris, arte docere velle absurdū non putarē. paucula tamē hæc notato. Ἀντί, præterea significat contra: ἀπὸ, re, par: huius naturam sapit α, priuatiua, λ. αν, cū vocali, ἀπαί, δευτΘ, ἀίκιμεις. ὑπέρ, vel ὑπέρ, pro, ultra: ὑπό, ab. εις, vel ες, motum, laudem, εἰς Ἀπόλλωνα, in laudem Apollinis: ἐπί, contra, supra, cum genitiuo, deficiente ablatiui, ἐπὶ τῆς γῆς, super terram: ἀνά, sursum, retro, circiter, ἀνά νηκίαν νάρεθς, apud medicos: (non θυκίαν,) οὐρ, Atticè ξύρ, con: κατὰ, vel καταλ, iuxta, hac dicitur, κατ' ἐτΘ, singulis annis, κατὰ μῆνα, καθ' ἡμέραν: μετά, composita, communicationem, μετοχή, participium, μετῴδς, participatio: περί, iuxta, πορφύρα περί πορφύραν διακερτεία, sola hæc in prosa oratione postponitur, τῶν περὶ: ἀμφί, composita ambiguitatem affert, ἀμφίβιΘ, in terra & in mari viuens, his dicitur, περιφραστικῶς, εἰ περί πλάτωνα, idest Plato, εἰ ἀμφὶ Σωκράτην, hoc est Socrates: παρά, πᾶρ, παραι, iuxta, præter: composita idem; παραγίνομαι, accedo, παραβλέπω, cæcutio, παραπροβεία, falsa legatio, vel irrita: πρὸς, lon. προτί, vel ποτί, Dor. ποδί, erga, beneuolentiam, coram, iusiurandum, πρὸς σε, ergate, πρὸς Χαρίταρ, per Gratias

Gratias, vbi $\omega\varsigma$, accusatiuo iuncta est, deest, $\pi\rho\acute{o}\varsigma$, $\nu\epsilon\lambda\epsilon\omega\acute{\iota}$, $\omega\varsigma\epsilon\omega\acute{\iota}$ τῇ πόλιν, $\omega\varsigma\pi\rho\acute{o}\varsigma$ τῇ πόλιν, eleipsi $\omega\varsigma\pi\acute{o}\lambdaιν$, Atticé. Aduerbiū $\pi\acute{\omega}\tau\epsilon\rho$, excellenter, $\pi\acute{\alpha}\rho\alpha$, præsto, adest, accentu in prima. $\text{ἀνά, κατὰ, παρὰ, ὑπό}$, compositæ amittunt vltimam ante consonantem apud Poetas, quorum licentia mira est. hæc deinde consonam, & reliquæ, liquidā præsertim in sequentē mutarūt, aut amiserūt, $\mu\alpha\sigma\chi\acute{\epsilon}\delta\omega$, $\mu\alpha\tau\alpha\sigma\chi\acute{\epsilon}\delta\omega$: $\alpha\mu\omega\pi\acute{\nu}\epsilon\omega$, $\alpha\upsilon\alpha\omega\pi\acute{\nu}\epsilon\omega$, $\alpha\gamma\mu\omicron\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma$, $\alpha\upsilon\alpha\gamma\mu\omicron\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma$: $\mu\alpha\kappa\kappa\acute{\iota}\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma$, $\mu\alpha\tau\alpha\kappa\acute{\iota}\omicron\upsilon\tau\epsilon\varsigma$: $\acute{\alpha}\gamma\kappa\epsilon\iota\mu\alpha\iota$, $\alpha\upsilon\alpha\gamma\kappa\epsilon\iota\mu\alpha\iota$: $\kappa\alpha\beta\beta\alpha\lambda\omicron\upsilon$, $\mu\alpha\tau\acute{\epsilon}\beta\alpha\lambda\omicron\upsilon$: $\kappa\acute{\alpha}\pi\omega\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon$, $\mu\alpha\tau\acute{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\omicron\upsilon$, corruui: $\acute{\upsilon}\beta\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\upsilon$, $\acute{\upsilon}\pi\omicron\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\upsilon$: $\sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\mu\beta\acute{\alpha}\nu\omega$, $\sigma\upsilon\upsilon\lambda\lambda\alpha\mu\beta\acute{\alpha}\nu\omega$: $\sigma\upsilon\lambda\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$. composita verba præpositionis casum expetunt, quā componuntur. $\alpha\rho\iota$, $\epsilon\rho\iota$, $\xi\alpha$, $\beta\epsilon$, $\lambda\alpha$, $\lambda\iota$, $\beta\rho\iota$, $\delta\iota\alpha$, augent significatum, vt $\mu\upsilon\upsilon$, Hispanicé, $\xi\acute{\alpha}\omega\rho\Theta$, zahori.

¶ In suntaxin siue construct.

In omnibus fere loquendi modis conuenit Graica cum Hispana, vel Latina lingua. quare non vniuersam suntaxeos tractationem, cum iam latinis tradatur, sed peculiare quasdam sermonis Græci frases hîc perstringemus.

Articulus per omnes casus, & numeros cōuenit cum nomine, cuius declarat sexum:

E 5

cam

Pars secunda

cam vim & vsum habet, quem apud nos el,
la, lo. cum præpositione, vel adverbio occur-
rens petit suppleri commodum aliquod par-
ticipium, præcipue ὡρ, vel οἰκῶρ, ὅ ἐν τοῖς ἔρασιν,
idest ὡρ vel οἰκῶρ ἐν τοῖς ἔρασιν: οἱ χθές, pro εἰόν-
τες χθές, vel πρῶτες χθές: τῷ πλησίον, pro τῷ
οἰκῶντι, vel ὄντι πλησίον, proximi, vel habi-
tantis propè. neutra adiectiva sæpe, νιτό πλη-
σίον adverbiascunt. Cum μὲν δέ, γε, indicat, &
partitionibus seruit, οἱ μὲν, hi quidem ἐγώ, illi
autem. duo aut tres Articuli cum suis nomini-
bus eleganter sæpe interponuntur, οἱ τῶν φρο-
νιτῶν: οἱ τῶν τῶν πάντων ἔχοντες φρονιτῶν.
Casus, quoq; Articulus conuenit, deest non ra-
ro antegenitium, ὅ τῷ πηλός, pro οὐδὲς τῷ πι-
λέ, idest, ἀχιλέος: εἰς τὴν διδασκαλίαν, vel εἰς
διδασκαλίαν, idest εἰς τὴν οἰκίαν διδασκαλίου.

Adiectiua cum substantiuis genere, nu-
mero, & casu conueniunt: relatiuum cum
antecedente genere, & numero: nominati-
uus cum verbo numero tantum. sed ἐγώ, pri-
mæ, σὺ secundæ, ἐκεῖνος, aut quiuis alius ter-
tiæ seruiunt personæ: horum recti plurales
pluralibus applicantur. Genitiuus possessor-
em significat, semper à nomine regitur sub-
intellecto sæpius, aut à præpositione. Com-
paratiua

paratiua & superlatiua postulant genitiuum,
 σοφώτερος & σοφώτατος πάντων. aut simile ca-
 sum cū ἢ, quàm. Præciū ponitur in genitiuo de-
 ficiente ablatiua ἡμῶν, ἐπιδάμην διόλον δέκα μνῶν. i.
 ἡμῶν δέκα μνῶν. Tēpus quoq. videtur poni in
 genitiuo, deficiente ablatiua ὥρα, i. ὥραις, νυκτός,
 ἡλθερ, i. ὥραις νυκτός. aliter namq. ponitur in abla-
 tiuo, & duratio temporis in accusatiuo. Geni-
 tiuum regunt ἔνεκα, πλὴν, ἀνευ, χωρὶς, sed ἔνεκα,
 deest in multis, εὐδαίμονίζω σ' ἐτὴς τῷ χη, i. ἔνεκα τῆς
 τῷ χη. Per genitiuū loquuntur absolute, vt La-
 tini per ablatiuum, διδάσκοντός εμε, me docen-
 te: βασιλεύοντος φιλίππου δευτέρου, καὶ τρίτου: Attici
 per accusatiuum, ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰς ἡμῶν διδάσκαλον
 ὄντα: καὶ εὐδὲν εἰς χερσίνες ἡμῶν συμπελόντας. Dati-
 uus acquisitionē significat cui res est. dicūt τῇ
 ἐκτελεῖται μοι, perficit mihi, pro ὑπ' ἐμῶν, a me. Ac-
 cusatiuus à tergo ponit verbi actiui, aut parti-
 cipij, aliter à præpositione pendet. Infinitum
 natura sua accusatiuū iñ modo exigit ante se:
 admittit τῇ reliquos oēs casus Atticorū diale-
 cto, q. plerūq. casum verbi præcedētis sequēti
 cōstruūt, licet ab eo sit alien⁹, νῦν σοι ἔξεοτι μὲν
 Ξενοφῶν ἀνδρί γενέσθαι: ἐξὸν αὐτῷ ἐπὶ τό δικαστήριον
 ἡκεῖν φέροντα τ' ἀργύριον. Atticè φέροντι: χρεώματις
 ἔχω κακόσι. in illo D. Ioan. καὶ χωρὶς αὐτῶ ἐγένετο
 ὡς ἔ

κατέ'εμ, ὁ γέγονεν, est ὁ γέγονεν, pro ἃ γέγονεν, ut
conueniret cum verbo γέγονεν. ita verterem.
Et sine ipso factum est nihil ex eo, quod fa-
ctum est, vel ex ijs, quæ facta sunt.

I sin el no se hizo nada, de quanto fue criado.

ἢ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρεῖν ἀχαιῶν
διῶρ' ἀποκαρεῖσθαι ὅστις οἴδῃ ἀντίον εἶπῃ.

ὅστις, pro οὕτιν' ὅ, Homerus Iliad. i.

Verbum intrāsitium potest habere accu-
satiuum nominis ab eo deducti, λῆρον ληρεῖς,
sed eo deficiente adest genitiuus, μῆδεια ἐράσει
τῷ Ἰάσωνι, pro ἐράσει ἐρωτά τῷ Ἰάσωνι: ἀνέω
σ' ἢ, i. τήνφωνήν, vel aliud quidpiᾶ: ἀρχομαι. Ρω-
μαίων, pro ἀρχομαι ἀρχήν τῇ Ρωμαίων. Ablatiui
qualitatis loco, utitur accusatiuo, subintelle-
cta κατὰ, κρόσιμος τῇ ἀναβολῇ: μέλαινα τέσσοφθαλ-
μοῖσι φοβερός τὸν πώγωνά: σῦρος τένομα, καὶ τὴν παρ-
ίδα, hinc fractus μέβρα, & similia. Attici gen-
itiuum, & datiuum expriment per accusati-
uum, quare videntur multa verba duos habe-
re accusatiuos, in quibus subintellige κατὰ,
ἀποστερῶ σε τὰ χρήματα: λέγω σε κακὰ πολλά, &
ποιῶ: ἀδικῶ σε ἀδικίαν. Vocatiuus illum tantum
declarat, quem vocamus aut alloquimur,
κύριε ὁ θεός με ἐπὶ σοὶ ἥλπισα: Ablatiuus semper
à præpositione pendet expressa, aut subintel-
lecta,

lecta, σύρθεω: εν ερανω: επ' εμοί: αυταῖς ωλένοαι, ι.
 ούρ αυταῖς: επωῖησε τοί μεγαλειά ο δυνατός, hoc-
 est, ερ εμοί. Participium ponitur eleganter
 pro infinito, ἄρτι μὲρ επεπαύμην εις τὰ διδασκα-
 λεία φοιτῶ, pro φοιτᾶν: οὐκ ἔστι συνήδεις ἀδικούντι:
 ἰδιῶτοι γεγονότα υἱοῦ. Sæpe ponitur expletivè, &
 εἶναι, & φάναι, ὡς ἔλ' αὖτις, abijt: ἐκὼρ εἶναι, li-
 bēs: ἐφη φάναι, dixit. infinitum quoq. poni-
 tur loco imperativi. Numerum dualem ha-
 bent, quo utantur quando de duobus fiat ser-
 mo: sed non rarò plurali utuntur, & recto, &
 substantivò duali respondet verbum, adie-
 ctivum, vel relatiivum plurale.

De Encliticis.

Enclitica dictio est, quæ, dum nō interrogat,
 incipit periodum, aut finit, proprium accen-
 tū amittit: ^{probat} aut xutona præcedēs, properispo-
 mena, vel paroxutona trochaica suscipit illū
 in vltima, si præuenit alia monosyllaba perit,
 disyllaba retinet. Encliticæ sunt, μὲ μοί μέ, οὐ
 οὐί σέ: obliqui ex ὅς εἰ: & τίς ἑνός, cū obliquis, &
 τί, τοῦ, pro ἑνὶ, τινί: εἰμί, & φημί, cum reliquis
 personis præsentis (excepta. 2. φής,) ποθέμ, πῶς,
 ποτέ, πῶ, πῶς, πῶ, κέ, τέ, γέ, πέρ. persona est prin-
 cipiū orationis, aut subdita post καί, καὶ, ἀλλά,
 ὡς, εἰ, ὅτι, remittit accentū in priorē syllabā.

τέλῃ. λόξα τοῦ θεοῦ. Laus Deo.

Errata sic corrige insigniora.

Fol.	pag.	lin.	lege	non
8.	1.	14.	Σωκρατέου,	-τέου.
8.	1.	16.	ὁ κ' ἡ ἀτελής,	-λέος.
8.	1.	17.	,λοιῖν,	,λῶν,
10.	2.	23.	εξήττικα,	-τεκα.
19.	1.	1.	Π μακρόν,	πακρ-
21.	1.	2.	ἔκτορ,	-τωρ.
21.	2.	2.	declinata,	declu-
22.	2.	19.	ελήλυθα,	αληλ-
25.	2.	8.	nutritor,	nitri-
29.	1.	7.	verborum,	temporū.
31.	1.	20.	διδάσκω,	-αίσκω.
22.	1.	14.	post ἐδινάμην: adde εὔδω, ἥσδω	
22.	2.	16.	post τελώην, adde, ομώην.	
30.	1.	12.	parēthesin trāsfer in. 13. post ἱσανζο.	
15.	2.	post. 8. infere Tit. Præpositio. post. 19. Aduerbia.		
16.	1.	post. 4. infere Tit. Cōiunctio. post. 15. Pronomina.		
Hi pratermissi, & Cōma, pro Colo, aut Πῆστο, susceptū est, necnon Parentheses ē margine plures in textum characterum inopia, praeliq. anarmostia, repsere.				

Con estas erratas esta correcto este libro conforme a su original. En testimonio de lo qual lo firme. En Salamāca, oy. 9. de Nouiembre. 1600. El Corrector, &c.

*Manoel Correa
de Montenegro.*

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομα
 σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς
 ἐν ὕρανῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ἄρτος ἡμῶν ὅστις ἐπιβόσκον διὸς ἡμῶν
 σήμερον· καὶ ἄφεσις ἡμῶν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
 ἀφίμεθα τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμός τῷ Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν ἀγίῳτάτῳ παρθένον.

Χαῖρε κεχαρισμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σου· εὐλο-
 γημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. Ἁγία Μαρία μήτηρ τοῦ Θεοῦ προσεύχεαι ὑπὲρ ἡμῶν
 αἰμαρτων, νῦν, ὅτε ἐν ἡμῶν τῶν θανάτῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῆς ἀγίας Αποστόλων.

Πιστεύω εἰς Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ὕπαν· καὶ
 γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ ἑνὶ μόνον κυρίῳ ἡμῶν,
 συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας
 τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, καὶ σταυρωθέντα, θά-
 νοντα, καὶ ταφέντα, κατέλθοντα εἰς ἅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
 στάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς ὕαντες, καθεζόμενον ἐν
 δεξιᾷ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος, ὃ δὲ ἐν μέλλουσιν ἔρχεσθαι κρῖ-
 ναι ζῶντας, καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον· ἁγίαν
 ἐκκλησίαν καὶ δοκιμὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρ-
 τιῶν, σαρκοῦ ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀσπασμός

Ἀπαυμὸς πρὸς ἀγιωτάτην Μαρίαν.

Χαῖρε δέσποινα μῆτρ' ἐλέος· ζωή, γλυκύτης, κὴ
ἐλπίς ἡμῶν Χαῖρε. Πρὸς σε βοῶμεροὶ τ' Εὐας θύοισι
παῖδες. Πρὸς σε ατενίζομεν σεαύζοντες, καὶ θρηνῶντες
ἐν τῇδε τῇ τῷ κλαυθμῶν θ' κοιλάδι. Ἀγέδῃ σὺν ἡγόρῃ
ἡμῶν τὸς εὐσπλαγχνος σε οφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπι-
τρέφοι, κὴ Ἰησοῦ τ' ευλογημένον καρπὸν τ' κοιλίας σε,
μετὰ τῷ ὑπερορίῳ τούτῳ ἡμῖν ἀνάσδειξον, ὡ ἐπιει-
κής, ὡ εὐσπλαγχνε, ὡ ἡδέϊα παρθένε Μαρία.

Εὐλογία τ' τραπέξης πρὸ τῷ γεύσασθαι.

Χριστέ ὁ θεός, εὐλόγησον τῷ βρώσῳ, κὴ τῷ πόσι
τῶν δούλων σε, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν κὴ αἰὲ κὴ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι. Ἀμήν.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ γεύσασθαι.

Εὐλογητός ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν κὴ τρέφει ἡμᾶς ἐν τῷ
αὐτῷ πλοσίῳν διαρεῶν τῇ αὐτῇ χάριτι κὴ φιλανθρωπία
πάντοτε, νῦν κὴ αἰὲ κὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι. Ἀμήν.

LAVS DEO.

SALMANTICÆ.

Excudebat Petrus Lass^o.

Anno, 1600.